

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

“MAIDANA CILVĒKI” – “Krievu pasaules” spogulis

“Viņi parādījās Brīvības bulvāra centrālajā alejā uzreiz pēc tam, kad mēs izkrāvām izstādi “Maidana cilvēki” no vēstniecības “busiņa” ar diplomātisko numuru: nenosakāma vecuma sieviete ar grumbainu seju un vīrietis “kamufļāžas” biksēs un šņorzābakos... Uzreiz pirmais jautājums: “Kurš jums atļāva izstādi!” Ne “Laba diena!”, ne “Здравствуйте...”, pat ne “Šalom!”, uzreiz pie lietas: “Kurš atļāva!” Šeit ir krievu pasaule, šeit pēc Krievijas ož!... Agresīvi depresīvi, pavisam orkiski: “Kurš atļāva?!” – cilvēciska sveiciena vietā... [..]

Pirmais bruņotu vandāļu uzbrukums izstādei “Maidana cilvēki” (dienu pirms oficiālās atklāšanas!) notika tieši stundu pēc “krievu pasaules” okšķeru apciemojuma un vairs nevienam nepārsteidza. Kāda starpība, ka viņiem nepatika, “krievu pasaulei” vienmēr kaut kas nepatīk kaimiņos un nekad sevī. Viņi ienīst spoguļus, viņi tos iznīcina. Izstāde “Maidana cilvēki” bija “krievu pasaules” spogulis, tā parādīja brīvus cilvēkus, un “krievu pasaule” nespēja paraudzīties uz savu nekrietno, nopļēguroto atspulgu Brīvības bulvārī, bet vienīgais pretargumens tās arsenālā ir trula agresija!”

Tā raksta viens no izstādes “Maidana cilvēki” organizatoriem, Krievijas krievs Mihails Aleksejevs. Tikai dažas dienas Rīgas centrā, iepretim Ministru kabineta ēkai bija apskatāma ASV dzīvojošā fotogrāfa Sergeja Melnikoffa fotoizstāde “Maidana cilvēki”. Jau pirmajā dienā tā piedzīvoja uzbrukumus, bet dažu dienu laikā tika pilnībā nopostīta. Turklāt pēc uzbrukumiem Rīgas dome ar Nilu Ušakovu priekšgalā anulēja izstādes atļauju.

Par notikušo sašutusi bija Ukrainas vēstniecība: “Nožēlu vien izraisa tas, ka ekstrēmistu sauja jau nedēļas garumā mēģina diktēt savus noteikumus Rīgas iedzīvotājiem un viesiem, kuros izstāde izraisīja lielu interesi, un piesavinās sev tiesības lemt – būt vai nebūt šai izstādei Latvijas galvaspilsētā.” “Tā saucamās “krievu pasaules” mēģinājumi mākslīgi politizēt šo izstādi ir viņu bailes pat no vārda “Maidans”, teikts Ukrainas vēstniecības paziņojumā.

Saruna ar Mihailu Aleksejevu 4. lpp.

UZ KURIENI BĒGT LATVIEŠU TAUTAI?

Aldis Alliks
jurists,
sabiedriskais darbinieks

Arvien aktuālāks kļūst tā saucamo “bēgļu” jautājums, un latviešu tautas pretestība jauniem uzspiestu imigrantu plūdiem ir pamatota, loģiska un saprotama. Esam pārdzi-

vojuši 50 krievu okupācijas gadus. It kā esam pārvarējuši Maskavā tapušos centienus plānveidīgi pārkrievot latviešu tautu, pārpludinot mūsu zemi ar militāriem un civiliem okupantiem, kolonistiem. Tomēr, kā zināms, sekas pilnībā nav pārvarētas. Latvijas deokupācija un dekolonizācija nenotika, un Latvijā joprojām ir milzīga nepilsoņu un latviešu tautai un valstij nelojālu pilsoņu “piektā kolonna” (lai atceramies kaut vai referendumā par krievu kā otras valsts valodas statusa noteikšanu Satversmē balsojušo lielo skaitu!).

Briselē tapušā piespiedu

imigrācijas plāna sakarā mana loģika ir šāda – ja vien kaut kas ir brīvprātīgs, tas nozīmē, ka mums ir tiesības arī pateikt “nē”. Ja mums nevis ļauj izvēlēties, bet uzspiež mums to, ko mēs nevēlamies un kas neatbilst latviešu tautas un valsts interesēm, – tad mums ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums pretoties. Ja nepretojamies, tad pēc tam būs grūti apgalvot, ka mums to uzspieda.

Labi zinām, cik grūti mums nācies cīnīties ar vēsturiski bēdīgi slavenā teiciena “es palikšu savā vietā, jūs palieciet savās” sekām... Toreiz vajadzēja skaidri un gaiši pateikt:

“Latvijai uzbrūk, aizstāviet Latviju!”, nevis muldēt par “draudzīgās kaimiņvalsts karaspēka ienākšanu Latvijā”... Arī tagad – ja mums uzbrūk, ja mums kaut ko nevēlamu uzspiež, tad ir jāpretojas, nevis jāmuld!

Ja es esmu savas mājas vai sava dzīvokļa saimnieks, tad man ir tiesības paskatīties “actiņā” vai pa durvju spraugu, padomāt un izlemēt, vai to cilvēku, kurš klauvē pie mana mājokļa ārdurvīm, es vēlos ielaist iekšā vai nevēlos. Ja mēs esam saimnieki savā zemē, tad mēs varam izvēlēties, vai un ko mēs ielaist savā zemē.

Turpinājums 2. lpp.

AKCIJA PRET UZSPIESTO IMIGRĀCIJU PIE SAEIMAS

Šā gada 5. novembrī partija Nacionālā Savienība “Taisnīgums” un biedrība “Tēvijas Sargi” rīko jau trešo publisko akciju pret Latvijai uzspiestajiem un valdības šeit prettiesiski ievestajiem nelegālajiem imigrantiem. Šoreiz pieteikts ir **pikets pie Latvijas Republikas Saeimas, Jēkaba ielā, kas notiks 5. novembrī no pulksten 16.00 līdz 17.00.**

Pasākuma laikā Saeimā tiks iesniegti patriotiski noskaņotu latviešu juristu izstrādātie grozījumi Imigrācijas un Patvēruma likumos, kuru pieņemšana ļautu novērst turpmāku trešo valstu nelegālo imigrantu organizētu ieviešanu Latvijā. Grozījumu tālākā virzīšana vai nevirzīšana jau būs tautas ievēlēto priekšstāvju sirdsapziņas jautājums.

Tāpat, piketā tiks aktualizēti jautājumi par nepieciešamo sadarbību ar citām ES valstīm, kuras noraida Brišeles uzspiestās migrantu kvotas, par ievesto Āzijas un Āfrikas musulmaņu imigrantu iespējamo apdraudējumu Latvijas sabiedrībai un kultūrai, terora draudu pieaugumu, Latvijas Austrumu robežas drošību, diskriminējošo pabalstu un sociālo garantiju politiku, kas Latvijas pilsoņus nostāda otrās šķiras cilvēku lomā salīdzinājumā ar ievestajiem imigrantiem, u.c. saistītas tēmas.

Aicinām visus būt maksimāli aktīviem, jo sava viedokļa publiska paušana ir vienīgais veids, kā tikt sadzirdētiem varas gaitēņos.

“Tēvijas Sargi”
NS “Taisnīgums”

Šajā numurā lasiet!

Ko gribēja pateikt Anna Žigure?

➔ 2. lpp.

ATBILDĪBA? LĪDZCIETĪBA? GODS?

➔ 3. lpp.

BĒGLU “KRĪZE” – islama revanšs, ekspansija

➔ 6. lpp.

UZ KURIENI BĒGT LATVIEŠU TAUTAI?

Turpinājums no 1. lpp.

Daudziem, skatoties televīziju un klausoties radio, var rasties maldīgs iespaids, ka lielākā daļa latviešu atbalsta tā saucamo “bēgļu” uzņemšanu, kā arī viendzimuma “laulību” legalizāciju un citas vājprātīgas idejas, jo tos, kuri ir pret, vienkārši nēlaiž pie vārda un pie teikšanas.

Ir lietas, ko piedzīvojām PSRS jeb krievu okupācijas laikos – murgainu ideoloģiju, skaļus, bet tukšus lozungenus (“komunisms”, “tautu draudzība”, “padomju tauta”, “padomju cilvēks” u.tml.). Mūsdienās situācija ir tikai modificēta formas un satura ziņā. Latvijā nāk iekšā, šoreiz no Rietumu puses, kaut kas ļoti līdzīgs. Protams, šodien tas nāk nevis ar kalašnikoviem un tankiem pa priekšu, bet ar uzspēlētu, mākslotu smaidu, ar šķietami “gudrām”, demagoģiskām runām un frāzēm. Taču – ne mazāk totalitārā veidā, proti, absolūti nepieļaujot nekādus “nē”. Nepieļaujot nekādus citādus, atšķirīgus vai pretējus viedokļus un uzskatus. Ir mainījušās klišejas, mainījies vārdiskais saturs, daudz maigāka un rafinētāka ir kļuvusi forma, taču būtība nav mainījusies.

Krievu okupācijas laikā bija daudz dažādu birku, etiķešu, ar ko aplīmēja citādi domājošos – “pretpadomju aģents”, “padomju valsts nodevējs”, “nacionālists”, “fašists” u.c. Tagad arī ir birkas, ar kurām aplīmē tos, kuri ir pret neolīberālu paustajiem uzskatiem un rīcību – “tumsoņa”, “ksenofobs”, “rasists”, “homofobs” u.c.

Komunisma vājprātīgajām idejām dažkārt pielīdzināmais neolīberālais totalitārisms aizvien vairāk pārņem Eiropas (jo īpaši – Skandināvijas) valstis. Tie, kas šīm vājprātīgajām tendencēm un vēsmām iebilst, protams, tiek represēti – izstumti no profesionālās dzīves, karjeras, sociālās vides. Un cilvēki baidās. Arī Latvijā atgriežas jau piemirstās bailes, cilvēki būtībā ir spiesti klusēt un samierināties... Tāpēc aizvien vairāk saskatu paralēles un līdzības starp komunistisko un neolīberālo totalitārismu.

Ja kāds cenšas darīt pāri Tev, Tavai ģimenei, Tavai tautai un Tavai valstij, neklusē un nesamierinies, latvieši! Latviešu tautai nav citas zemes, uz kuriem bēgt. Un mums arī nav nekur jābēg, ir tikai beidzot jāsak domāt, justies, uzvesties un rīkoties kā savas zemes saimniekiem!

Pirmpublikācija: laikraksts “Liesma”, 2015. gada 30. septembris

Ko gribēja pateikt Anna Žigure?

Andrejs Lucāns

Burtņiekos

“Latvijas Avīzē” 08.10.2015. Anna Žigure raksta: “Ir jāapzinās, ka bēgļu jautājuma adekvāts risinājums liecinās par valsts briedumu. Mūsu līdzšinējās diskusijas rāda absolūtu apjukumu visos līmeņos. (..) Dižo kašķi, kas risinās mūsu sabiedrībā, dēvē par diskusiju, bet tā nav diskusija – vismaz ne tajā nozīmē, kā to saprot izglītotas tautas.”

Autore latviešiem pārmet gara tumsību, bet arī pati līdz pat raksta beigām nekādu apgaismības stariņu nenožibina. Viena vienīga kaunināšana, bet, kādam tad jābūt adekvātajam risinājumam, tā arī nepasaka. “Latvija nevar pacelties spārnos un pievienoties, teiksim Ziemeļkorejai, kur valda miers un stingra kārtība, kur

neiemaldās tikpat kā neviens ārzemnieks.” Skan mazliet nekaunīgi, mazliet aizvainojoši, bet – ko nevar, to nevar. Taču, ar ko “Islāma valsts” labāka? Tajā nevalda ne miers, ne stingra kārtība.

Anna Žigure kaunina latviešus par bailēm no svešiniekiem, kurus tie vēl nemaz nav redzējuši. Taču mums ir vēsturiskā pieredze. Gan Eiropa, gan pasaule mums ir sniegusi rūgtas mācības, kuras neņem vērā būtu bezatbildīgi pret mūsu valsti un tautu, pret mūsu cerībām izdzīvot. Pusgadsimtu ilgās padomju okupācijas un rusifikācijas politikas sekas nav novērstas vēl šodien, un Eiropa nebūt nav izrādījusi līdzjūtību un solidaritāti to novēršanā. Tāpēc nebūtu jābrīnās par “absolūtu apjukumu visos līmeņos”, kad atkal draud kaut kas līdzīgs, varbūt vēl briesmīgāks.

Autore piemin senos brāļus žemaišus, kas pieņēmuši tikpat senos zemgaļus un tos brālīgi asimilējuši. Kāds mums no tā bijis labums? Varbūt tagad lūgt, lai mūs pieņem un asimilē ienākušie musulmaņi?

Pasaules karu bēgļu piesaukšana te skan kā nekaunīga demagoģija lētīcīgo iežēlināšanai. Pirmā pasaules kara laikā Krie-

vijas valdība lika evakuēt Latvijas iedzīvotājus uz Krieviju. Ne jau aiz līdzjūtības vai solidaritātes. Latvija zaudēja ap miljonu iedzīvotāju. Vēlāk atgriezās tikai 223 573 bēgļi. Pēc Otrā pasaules kara Vācijā atradās ap 200 000 latviešu (leģionāri, pretgausa

dēts, ka tie meklētu tikai pagaidu patvērumu. Mūsu vēsturiskā pieredze ļauj apjaust šo migrantu plūdu sekas.

Padomju okupācijas rezultātā latviešu skaits iedzīvotāju kopskaitā ir sarucis līdz 60% un jebkurš migrantu ieplūdums

Autore latviešiem pārmet gara tumsību, bet arī pati līdz pat raksta beigām nekādu apgaismības stariņu nenožibina. Viena vienīga kaunināšana, bet, kādam tad jābūt adekvātajam risinājumam, tā arī nepasaka.

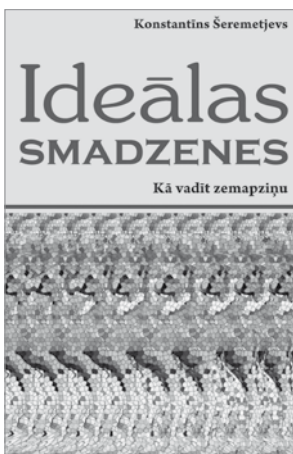
aizsardzības izpalīgi, darbos nosūtītie, izvestie un bēgļi). Ap 100 000 deportēja uz PSRS. Karojošajās valstīs bija izkauti vīrieši, un tām vajadzēja lētu darbaspēku, taču patvēruma meklētājiem nekādus pabalstus un atvieglojumus nedeva. Pat izglītotākajiem un kvalificētākajiem speciālistiem (ārstiem, inženieriem, māksliniekiem) sākumā nācās par grašiem strādāt smagos, netīros un pazemojošos darbos.

Tagad Latvijai piedāvātie migranti nav tie, kam jāatver durvis. Nav dzir-

var isā laikā latviešus padarīt par minoritāti pašu zemē. Piekrist uzņemt migrantus nozīmē parakstīt nāves spriedumu mūsu tautai.

Anna Žigure biedē: “Ja pašreizējās varas partijas nespēs saprotami paskaidrot, kādas briesmas pašlaik apdraud Eiropas Savienību, (..) jau nākamajās vēlēšanās tās tiks aizslaucītas.” Lai nu paliek Eiropas Savienība. Pietiktu, ja tās spētu un vēlētos paskaidrot, kas apdraud Latviju, un attiecīgi rīkotos, lai to nepieļautu.

JAUNA GRĀMATA

Konstantīns Šeremetjevs

“IDEĀLAS SMADZENES. Kā vadīt zemapziņu”

Apgāds “Vieda” ir laidis klajā jaunu, vērtīgu grāmatu, ar kuras palīdzību jūs varat iemācīties noskaņot savu zemapziņu uz vēlāmā saņemšanu, pretoties ārējām iedarbībām, saglabāt sirdsmieru un

līdzsvaru un apgūt prasmi uztvert un izprast cita cilvēka zemapziņas impulsus.

To panākt nav grūti. Viss šim nolūkam vajadzīgais jums jau ir; proti, – lieliskas, ideālas smadzenes. Jūs droši vien daudzreiz esat dzirdējuši, ka aktīvi strādā tikai daži procenti cilvēka smadzeņu. Grāmatas autors apstiprina šo atziņu un teic, ka tad, kad mēs iedarbināsim zemapziņu, mūsu smadzenes funkcionēs simtprocentīgi.

Konstantīns Šeremetjevs ir zinātnieks, kas jau divdesmit gadus pēta to, kā funkcionē smadzenes: “Manā darbā iegūtie rezultāti izskaidro cilvēku izturēšanos un stāvokli dažādās dzīves situācijās. Taču pats galvenais – un pilnīgi negaidīti! – pētījumu gaitā atklājās paņēmieni darbam ar zemapziņu.”

Grāmatā autors stāsta par šiem paņēmieniem. Jūs pārliecināsities, ka zemapziņa spēj vai nu jums palīdzēt gūt panākumus jebkurā pasākumā, vai arī padarīt vēltīgus visus jūsu apzinātos pūliņus kāda mērķa sasniegšanai.

“Vispirms iemācīsimies sasiet zābaku auklas. Vai atceraties, kā jums mācīja sasiet tās pušķi? To galiņu šurp, bet to – turp. Un jūsu smadzenes kūpēja no sasprindzinājuma. Taču pušķīti pareizi sasiet nekādi neizdevās. Tagad to izdarāt nedomājot. Bet kāpēc? Tāpēc, ka pušķi sasien jūsu zemapziņa.”

Nacionālā Savienība
TAISNĪGUMS

PRET IMIGRĀCIJU!

Rezolūcija

**Pieņemta Rīgā, 22. septembra mītiņa
“Pret imigrāciju”* laikā**

**Latvijas Republikas Saeimai
Latvijas Republikas Ministru kabinetam**

– Paužam dziļu riebumu par valdības un valdošās koalīcijas partiju padevību Eiropas Komisijas un atsevišķu lielvalstu spiedienam, pretēji Latvijas iedzīvotāju vairākuma gribai, piekrist trešo valstu nelegālo imigrantu ieviešanai Latvijā;

– Paužam kategorisku noraidījumu gan “brīvprātīgām”, gan obligātām, Latvijas pilsoņu referendumā neapstiprinātām migrantu kvotām, norādot, ka organizēta iedzīvotāju etniskā sastāva izmaiņšana un svešas, pamatnācijas dzīvesziņai, tikumībai un ētikai pretējas un naidīgas kultūras ieviešana ir darbības, kuras starptautiskos līgumos tiek uzlūktas kā genocīda formas, savukārt šādu prasību izteikšana un

centieni tās pārvērst no ārpusē nacionālajām valstīm uzspiestā sistēmā ir bridinošs signāls Eiropas Savienības pārtapšanai par nedemokrātisku, totalitāru režīmu.

– Pieprasām Latvijas valsts, pilsoņu un latviešu tautas intereses nodevušās Saeimas atlaišanu.

– Pieprasām Latvijas Ārlietu ministrijai iesniegt notu Itālijas un Grieķijas valdībām, prasot šīm valstīm savā teritorijā nodrošināt Eiropas Savienības ārējās robežas apsardzību kā arī nepārprotami noraidīt šo valstu prasības par migrantu pārdalīšanu.

– Pieprasām Eiropas Savienībai:

1) panākt nesaprātīgās, migrantu miljonus pievilinošās pabalstu politikas

pārtraukšanu, īpaši tādās valstīs kā Vācija, Austrija, Lielbritānija, Dānija, Zviedrija un Somija;

2) pārskatīt Eiropas Savienības kopējo migrācijas politiku, nosakot stingrākus kritērijus patvēruma sniegšanai, kā prioritāru palīdzības metodi nosakot nevis trešo valstu pilsoņu ieviešanu Eiropas Savienības valstīs, bet palīdzības sniegšanu kara bēgļiem to izceļsmes valstīm tuvējās zemēs;

3) atzīt Eiropas pamattautu tiesības uz kultūras, etniskās un rases identitātes saglabāšanu;

4) izmantojot politiskus vai, ja nepieciešams, militārus līdzekļus, panākt mieru Sirijā.

– Izsakām sašutumu par:

1) Latvijas sabiedrisko mediju īstenoto imigrantu ieviešanas atbalsta kampaņu, nedodot līdzvērtīgu izteikšanās iespēju “PRET” viedokļa pautējiem;

2) Ārlietu ministrijas organizēto melu un Latvijas pilsoņu iebiedēšanas kampaņu, kuras ietvaros NATO Eiropas spēku komandiera vietnieks Bredšovs bija spiests publiski noraidīt ārlietu ministra izteiktos nepamatotos apgalvojumus, ka uzspiestā imigrantu ieviešana ir saistīta ar turpmāku NATO kolektīvās aizsardzības līguma izpildi.

Viktors Birze
Nacionālā Savienība
“Taisnīgums”
Jānis Sils
“Tēvijas Sargi”

* 22. septembrī – Baltu vienotības dienā – biedrība “Tēvijas Sargi” un partija Nacionālā Savienība “Taisnīgums” rīkoja gājieni un mītiņu **“PRET IMIGRĀCIJU!”**, kas noslēdzās ar koncertu **“BALTIJA IR MŪSU”** pie Brīvības pieminekļa. Pasākums pulcēja vairāk nekā 1000 cilvēku.

Lai būtu labiņi Briseles liberāļu acīs...

A.V. Gremze

Ir samilzusi situācija Grieķijā, kas prasīt prasās pēc neitrāla skaidrojuma un objektīvas informācijas. Nevar taču tā būt, ka valstij, kurā ir nesalīdzināmi labāks dzīves līmenis, ne no šā ne no tā bija ienācis prātā kildoties ar ES varenajām un ekonomiski attīstītajām valstīm. Varbūt varam pielaut, ka viņi tāpat kā mēs izjūt lielo bezkau-nību no Briseles puses, kas ar savu liekulīgo palīdzību grib nospiegt grieķus uz ceļiem, padarot verdziski atkarīgus no Pasaules Bankas un Valūtas fondiem, gluži tāpat, kā to dara So-

atrodas tikai atsevišķu entuziastu ziņā – ar visai nedrošām izredzēm. Lai uzsāktu kaut ko jaunu, nevar nekā izdarīt ar dažiem tūkstošiem eiro vai desmitiem ha zemes. Nepieciešams simtiem un vairāk tūkstošiem ha zemes un miljoniem eiro, lai riskētu uzsākt cīņu ar birokrātiskajiem liberāļiem un okupantu mafiju.

Tā ir kā novilkta sarkanā līnija, kura, lai gan ar acīm nav saskatāma, tomēr eksistē – kā Ķīnas mūris, pret kuru sabrūk viss entuziasms. Ar katru nākamo dienu šajā liberalizētajā sa-

laulību propagandu, gan uzturēšanās atļaujas, vēl piekrītot brīvās pārvietošanās iespējām ar Šengenas vienošanos, kas dod iespēju visiem, kas nav apmierināti ar pastāvošo režīma diktatūru, pamest šo valsti.

Bet tas nav domāts, lai Latviju pamestu okupanti, jo viņiem šeit ir radīti nesalīdzināmi labāki apstākļi nekā Krievijā – pat labāki nekā latviešiem savā zemē, kas visvairāk redzams pensionāru aprindās.

Toties latviešiem ir izsists visstabilākais pamats zem kājām – tradicionālā lauksaimniecība, kurai vienīgai ir iespējams atjaunot un atveseļot latviešu tautu, atjaunojot dzīvotspēju. Līdz ar to ir radīta situācija, ka okupanti ir koncentrējušies Latvijas galvaspilsētā Rīgā un vēl sešās lielākajās Latvijas pilsētās, bet latvieši, ar maigo liberāļu varu izdzīti no laukiem, ir spiesti doties “brīvprātīgā” migrācijā, no kurienes, grūti iedomāties, ka daudzi kādreiz atgriezīsies.

Bet kāda bēda par to režīmam, kas to vietā labprātīgi uzņems bēgļus, kuru vajadzīgā daudzumā piegādās no Āfrikas cilvēku kontrabandisti. Ar to visvairāk tiks līdzēts tieši šiem modernajiem vergu tirgotājiem, nevis dažiem tur iekļuvušajiem bēgļiem.

Ja jau no Latvijas bēg prom latvieši, cerot uz nesalīdzināmi labākiem apstākļiem bagātajās Eiropas valstīs, tad varam vien iedomāties, kādu efektu tas var atstāt (un atstāt) uz

afrikāni, pat, ja tur valdītu pilnīgs miers.

Tikai jautājums viens – vai režīms jebkad būs spējīgs izstrādāt šādu līdzjūtības apliecinājumu arī latviešu tautai???

Režīms ir gatavs uzņemt Āfrikas bēgļus, spītējot jau tā katastrofālajai demogrāfiskajai situācijai Latvijā – lai tikai būtu labiņe Briseles liberāļu acīs. Kad līdz galam būs pastrādājuši savu Jūdasa pasūtījumu un nodrošinājušies ar salaupīto, varēs arī paši mierīgi pamest Latviju – kā novalkāto zeķi, gluži tāpat kā bankrotējušos boļševikus.

Bet tumsonības laikus neizbēgami nomaina Atmoda, kas sevi koncentrē visu vērtīgo, ko ir spējis saglabāt tautas veselais saprāts. Šī saprāta pazīmes ir manāmas ne tikai pie mums. Nav runa par Austrumiem un Rietumiem, bet gan par vispārējo globālo situāciju, kas neglābjami ved uz..., sauciet to kā gribat – par pašnāvību, katastrofu, Dieva sodu, tikai, Dieva dēļ, ne par likteni, jo likteni mēs veidojam paši – tāda nozīmē, ka tas aptver visu cilvēci.

Stabilu stāvokli zināmā mērā var nodrošināt tikai, ievērojot izdzīvošanai nepieciešamās nacionālās intereses – ja tās tiek pārkāptas, neizbēgami rodas problēmas.

Ja cilvēks dzimis tuksnesī, viņš to ir spējīgs pat iemīlēt, tāpat eskimosi mīl savus plašos ledus laukus un skarbo aukstumu, tikai nemēģiniet viņus samainīt vietām – tas jau būs genocīds.

ATBILDĪBA? LĪDZCIETĪBA? GODS?

Modra Kalna

To “Vienotības” murgojumu, kas Katrīnes Pasternakas izpildījumā nepagurstoši skan Radio un TV, veicinot imigrantu uzņemšanu Latvijā, patiešām pretīgi klausīties – pat grūti izvairīties, jo tas tiek skandināts visu diennakti.

Zinot latviešu negatīvo attieksmi pret šo “bēgļu”, akciju, politiķi nekautrējas pat pārmest latviešiem, atgādinot par latviešu bēgļiem un “mūsu draugu” t.s. atbalstu mūsu zemniekiem. Cik neaptverami amorāli!

Mūsu tautiešus, kuri savulaik bēga no draudošās okupācijas, nevis atstāja savu zemi labklājības meklējumos, nevienš nekur nesagaidīja ar bagātīgi sagatavotu paplāti – ar pabalstiem, mītnēm, sagādātu darbu, bezmaksas valodas apguvi utt. Viss bija pašu ziņā. Vispār – nevienš neizrādīja ne vismazāko interesi, ka tāds latvietis uz kaut kurieni bēg. Bet tagad šī bēgļu kontrabanda sacēlusi kājās visus, pat mazai latviešu tautai, kas nav vēl atbrīvojusies no okupācijas paliekām, uzspiež vēl papildus uzņemt šos imigrantus. Šodien latvieši ir spiesti atstāt savu

nāšanas plānu. Tāpat viņu atbildība ir tikai šī plāna īstenošanā. Zinām taču, ka mūsu valsti pārvalda kangari. Bet pārsteidz Pasternakas (Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieres – 2009.g.) rīcība. Viņa aktīvi piedalās labdarības akcijās, aicinot ziedot atsevišķiem cilvēkiem (protams, izcili), bet kā tad ir ar tautu? Nav manīts, ka šī kundze būtu nobirdinājusi kaut vienu asariņu par latviešu tautas tragisko situāciju un aicinājusi ziedot okupācijas seku likvidācijai, lai izglābtu valsts pamatnācijai dzīvību. Te tad arī būtu **atbildība, līdzcietība** un, protama, **gods**. Bet izrādās, ka arī šai kundzei, tāpat kā Latvijas politiķiem, šīs viņas proklamētajā “Vienotības” reklāmā

Nav manīts, ka šī kundze būtu nobirdinājusi kaut vienu asariņu par latviešu tautas tragisko situāciju un aicinājusi ziedot okupācijas seku likvidācijai, lai izglābtu valsts pamatnācijai dzīvību.

KO DARĪT – VAI PAKĀRTIES?...

Esmu pastāvīgs “DDD” lasītājs – dodu arī citiem lasīt. Cilvēki ir novesti tik tālu, ka savā dzīvē ne jēgas, ne cēlības vairs nejūt. Vairāk nekā 20 gadus esmu nostrādājis meliorācijas darbos un dzīvoju Ventspilī (9 m² jumta istabiņā). Bez vēsts pazuda tēvs, māte Priekšpiltenē palika viena. Tad aizgāju dzīvot pie viņas vecā, grūstošā mājā. Nopirku citā vietā māju un ar laiku tur uzcēlu jaunu. Tas bija vel padomju laikā. Gruntsplača cenu kungī palielināja 5 reizes – saimnieks (vācietis – senči, dzīvojuši šeit jau ap 200 gadiem) man būtu pārdevis ar visu mājas zemes gabalu. Viņš jau arī nezināja, ka nāks alkatīgu kungu (oligarhu) laiki.

Grāvju kopšanas darbos uz tālākām vietām veda ar mašīnu – vēlāk vairs neveda nemaz. Mīnos ar velosipēdu uz Ugāles pusi, Tārgali, Zlēkām u.c. Šodien grāvji aizauguši, pārpurvojušies. Tagad īpašnieki tiecas pēc palīgmaksājumiem. “Istiem eiropiešiem” par platību maksā daudz vairāk. Cilvēki vairs nespēj laukos dzīvot – veidojas plantatoru, latifundistu tips. Tikmēr ārsti un citi “brēcēji” ceļ savas atpūtas pilis, kur atbrauc izlustēties un izgulēties. Man blakus ir māja, kur arī pa reizei atbrauc ginekologs (ļoti lustīgs), tālāk terapeits, pie Ventas vēl viens doktorkungs u.tml.

Jūrkalnes pusē biju nopircis zirgu un tad arī kaimiņi prasīja palīdzēt apstrādāt zemi, bet tagad no zirga gribeju tikt vaļā. Taču veterinārā dienesta darbiniece teica, ka vaļā tikt nevar, jo nav pasas, un ieteica vērsties pie zemnieku konsultantes, kura savukārt paziņoja, ka speciāliste, kura kārtā šīs lietas, atrodas ārmēs... Tik drausmīga pie mums ir birokrātija! Par pasi būšot jāmaksā 30 eiro, par plombi ausī vēl 30 eiro, kas zina, cik vēl par asins provi un vēl sazin par ko – lai nu ņem, cik vajag, ko padarīsi.

Mūsu kungi islāmistiem ātrāk sameklēs pasi nekā zirgam.

Bet ko darīt – vai pakārties visu šo nejdzību dēļ? Nu nē! Tādu prieku tiem neliešiem nesagādāšu!

Ir jācinās! Jāprasa ar Briselei pēc taisnīguma!

Ļoti ceru uz Jums, jo pienācīgi izgaismojat visas nejdzības!

Ar cieņu,
Imants Vidiņš, Priekšpiltenē

JAUTĀJUMI

Ministru prezidentei
Laimdotai Straujumai

- Lai tiktu Eiropā, t.s. “bēgli” maksā 2000 \$. Vai Latvijā ir daudz labākas dzīves tikotāju, kuriem ir tāda nauda?
- Vai medicīna ir gatava Āfrikas iedzīvotāju slimību ārstēšanai un Latvijas pilsoņu aizsardzībai?
- Kā viņus iesaistīsim darba tirgū?
- Vai esam gatavi viņus integrēt, ja neesam to spējuši izdarīt ar nelikumīgi OKUPĀCIJAS laikā iepludinātajiem kolonistiem 25 gadu laikā?
- Vai vēlamies Francijas variantu, izveidojot LATVIJĀ musulmaņu kopienu?
- Itālija lūdz ES palīdzību atbrīvot no nelegālajiem bēgļiem, kādēļ Latvija nelūdz ES un mūsu OKUPACIJĀ LĪDZVAINĪGO – ASV un Anglijas palīdzību atbrīvot no kolonistiem, kuri pat mēģināja izdarīt VALSTS APVĒRSUMU, pretēji Satversmei ierosinot referendumu par krievu – okupācijas laika – valodas iecelšanu Latvijas valsts valodas statusā?
- Kad palīdzēsiet “ROSSIJA, ROSSIJA” blāvējiem un Krievijas karogu vicinātājiem nokļūt viņu sapņu zemē KRIEVIJĀ?

Valters Rudzītis

Nacionālās pretošanās kustības dalībnieks

Mihails Aleksejevs:

“KĀPĒC KRIEVI LIEN MĀCĪT KAIMIŅUS DZĪVOT?”

Saruna ar izstādes “Maidana cilvēki” organizatoru Mihailu Aleksejevu

HOMO SOVETICUS NEMAINĀS

DDD: *Kāpēc tieši Rīgā izvēlējāties organizēt izstādi “Maidana cilvēki”?*

Mihails Aleksejevs: Kad izstāde bija sagatavota, tā bija domāta lielai starptautiskai turnejai. Sākām izvēlēties pilsētu. Es ieminējos par Rīgu. Pirmkārt, Latvijas valsts pārvar padomju okupācijas sekas un daudz ir izdarījusi neatkarības atjaunošanas ceļā. Otrkārt, 2015. gadā Latvijas Republika ir bijusi Eiropas Savienības prezidentējošā valsts, tātad, nebaidos šī vārda, gājusi Eiropas Savienības priekšgalā. Pirmajai Eiropas galvaspilsētai, kam jāpieņem izstāde, ir jābūt Rīgai. Mūsu fonda Ukrainas direktoru padome to atbalstīja. Lielu palīdzību sniedza Latvijas Arlietu ministrija, jo izstādi no Kijevas uz šejieni pārveda ar diplomātisko pastu. Citādi mēs būtu patērējuši daudz naudas – muitas maksājumi un apdrošināšanas lietas.

Šeit atrodas to pēcteči, kurus ieveda, kad deportēja latviešus. *Homo soveticus* un viņu pēcteči! Viņi nemainās, viņi radīja savu “krievu pasauli”.

Sākumā problēmas radās ar saskaņošanu Rīgas domē. No mums Radzeviča kunga vārdā par dokumentu saskaņošanu pieprasīja piecarpus tūkstošus eiro. Mēs izbrīnījāmies, sašutām, un summu pazemināja uz pusotra tūkstoti. Sacīja: ja gribat saņemt atļauju, būs jāmaksā par saskaņošanu. Kad par to uzrakstīju *twitterī*, sacēlās sašutuma vilnis, un naudu prasīt pārstāja – vēl vairāk, Rīgas pilsētas domes jurists saskaņoja termiņus.

DDD: *Tikai *twitter* publikācijas dēļ?*

M.A.: Nē, es domāju, tādēļ, ka Ukrainas vēstnieks piezvanīja Ušakovai vietniekam, palūdzot sadarboties izstādes organizēšanas noformēšanā.

Viss būtu bijis labi, bet jau pirmajā dienā, kad sākām montēt izstādi, piedzīvojām pirmo uzbrukumu. Ar nazi tika griezt karogi, laužti eksponāti – vispār pretīgi. Es esmu dzimis un uzaudzis Rīgā, pēc ilgiem darba gadiem Maskavā tagad atbraucu uz Rīgu – vairs nepazīstu šo pilsētu. Kaut kāda ekstrēmistu čupiņa diktē galvaspilsētai un valstij, ko darīt, kā staigāt...

DDD: *Jūs domājat krievvalodīgos ar Ušakovu priekšgalā?*

M.A.: Es nelietošu vārdu “krievvalodīgie”, jo tā ir pavisam cita valoda, kurai

burti sakrīt... Es runāju un rakstu grāmatas Puškina, Tolstoja, Dostojevska valodā! Vienkārši šiem alfabēts ir tāds pats... Valoda – tā ir katras tautas kultūras DNS, tās saistošais paveidiens un vienlaicīgi kultūras stāvokļa indikators. Piesārņota, nevižīga valoda ir kultūras degradācijas liecība.

Šeit atrodas to pēcteči, kurus ieveda, kad deportēja latviešus. *Homo soveticus* un viņu pēcteči! Viņi nemainās, viņi radīja savu “krievu pasauli”. Tādi ir Eiropā, Amerikā, Austrālijā, Jaunzēlandē, pat Āfrikā tukšnešu vidū. Viņi savā “krievu pasaulītē” nemainās, nesocializējas, viņi ir tik ksenofobiski, ka nav spējīgi ne uz kādu diskusiju, un vienīgais šo cilvēku pretargumenti ir agresija.

...UN ŽURKAS SASITA SPOGULI

Mihails Aleksejevs: Lūk, pēc notikušajiem uzbrukumiem, tiekoties ar Radzeviča kungu, es teicu, ka vardarbība nav pieļaujama. Ja Pašvaldības po-

licija nav spējīga apturēt vardarbību, lai garantētu drošību uz ielas, tad tas nozīmē tikai vienu – tūristu Rīgā nebūs! Tūristi redz, ka klaiņo pa Rīgu maniaki, ar nažiem griež plakātus izstādēs... Mans personiskais viedoklis, ja par pirmo uzbrukumu būtu cienīgs Rīgas domes Preses dienesta paziņojums un sacelts viss kājās, tad šī “krievvalodīgo pasaule” būtu apstājusies. Bet paziņojuma nebija... agresija risinājās pēc viena scenārija: izpostīsim izstādi, kas nepatīk, slēgsim to, izdzīsim no Rīgas, atbalstīsim Nilu Ušakovu! Beigu beigās atbalsts “krievu pasaulei” beidzās pilnībā pašsaprotami – ar nakts grautiņu, izstāde tagad ir drupās. Plakāti ir saplēsti, metāla konstrukcijas sakropļotas. Nu varbūt vajag uztaisīt izstādi “Maidana cilvēki pēc vandāļu uzbrukuma”.

Man ir milzīgs šoks, ka bijušajā Eiropas kultūras galvaspilsētā jau pēc gada naktis staigā ar nažiem un uzbrūk eksponātiem...

DDD: *Jūs nevarējāt iedomāties šādu scenāriju?*

M.A.: Jā, nevarēju. Nesen atbraucu no Krievijas – 20 gadus tur nostrādāju par žurnālistu un zinu, ka tur var notikt viss kaut kas: dažādas ielu manifestācijas, cilvēku piekaušana, bet man liekas, ka Eiropas

kultūras galvaspilsētā tā nevar būt. Tagad zinu, ka var. Tātad strādāsim, lai tas tā nebūtu.

DDD: *Kāds bija jūsu izstādes mērķis?*

M.A.: Mērķis – parādīt Maidanu. 25 gadus pēc okupācijas izauga jauna, brīvu cilvēku paaudze. Un viņi uzskata, ka tas, kas notiek apkārt, ir dabiski. Bet ir cilvēku paaudze, kas zina un redz atšķirību, un ļoti gribējās parādīt, ka cilvēki no kaimiņvalsts burtiski raujas uz brīvību, lai nonāktu tādā pasaulē, kur jūs dzīvojat bez starpgadījumiem 25 gadus. Un to, ka šī valsts suverenitāte, sava zeme nav tikai vārdi – ļaudis ar asinīm maksā par kustību vajadzīgajā virzienā. Gribējām parādīt šo cilvēku sejas jaunajai paaudzei, par godu revolūcijas, Maidana piemiņai.

Esmu priecīgs, ka mani atbalstīja; droši vien pamēģināsim vēlreiz izstādīties un parādīt, kaut gan izstāde ir izpostīta un nāksies meklēt līdzekļus, lai to atjaunotu. Izstāde tiks rīkota atkal Brīvības bulvārī, centrālajā alejā, tikai tuvāk Brīvības piemineklim.

Saprotiet, mēs ar Sergeju Melņikoffa kungu bijām nolikuši spoguļi “krievu pasaules” žurku, *homo soveticus* priekšā. Viņi tika ievesti jūsu zemē pēc pamatiedzīvotāju deportēšanas. *Žurkas* pērtālās, aizsnigušās Krievijas valsts pasūtījuma un ar “Ušakovskas” pilsētas mēra nolaidību šo spoguļi sasita. Bet mēs esam pilni apņēmības nolikt spoguļi atkal. Atkal un atkal – līdz skaistajā Latvijā (un Baltijas reģiona valstīs kopumā) nepalikis nevienas *žurkas*!

DDD: *Par ko, jūsuprāt, liecina šis vandālisms?*

M.A.: Pastāstīšu jums kādu amizantu notikumu. Iepriekšējo reizi, kad biju Rīgā, nokļuvi “sarkanā” taksīti ar krievvalodīgu šoferi, kurš sūdzējās, cik te ir slikti, augstas cenas par dzīvokli, par apkuri, par komunāliem pakalpojumiem, tāpēc braukšot uz Lielbritāniju, jo nepietiekot šeit līdzekļu – ne šīs pensijas, ne pensijas no Putina, ne darba, bet nesen bijis Krievijas vietniecība un tur devuši ordeni... Lūk, tas ir piektās kolonnas fokuss. Saprotiet, tā nav vienkārši piektā kolonna, tas ir finansējums separātiskai darbībai pilnā apjomā – pabalsti, pensijas, kaut kādas virsnieku priekšrocības, nesaprotami aizsardzības fondi un sazin kas vēl, kas nāk no Krievijas.

Tā ir gigantiska sistēma – arī krievvalodīgā prese, kas te pinkšķ, diedelē... Esmu pārsteigts par neprofesionalismu šejienes krievvalodīgajā presē. Tā pat nav krievu valoda. Kaut kādi cilvēki te uzstājas par ekspertiem. Es tādiem cilvēkiem ne vien

roku nepaspiestu, bet ne-laistu pār redakcijas sliekšni. Taču šeit viņi uzstājas par ekspertiem. Piemēram, ir tāds Mihails Deļagins, kurš regulāri atrodams “MK” slejās – kaut kāds institūts viņam, kaut kādi fondi, bet Maskavā vispār tādu “ekspertu” neesmu redzējis. Belkovska kungs atbrauc un sabaida ar Pleškavas desantu... Putins tūlīt, tūlīt uzbruks... Turklāt tonis krievvalodīgajai presei ir čīkstošs – lūk, cik labi bija padomju laikos.

JA NE, TAD LAIMĪGU CEĻU!

Mihails Aleksejevs: Es esmu dzimis un uzaudzis Rīgā, bijušajā Sarkanarmijas ielā, gāju krievvalodīgā skolā, no kuras netālu bija arī latviešu skola. Satikāmies ar latviešu puikām, apmainījāmies ar “laipnībām”. Bet vēlāk kaut kā sapratāmies. Pieaugušie brīdināja: nedraudzējies ar latviešiem, viņi ir nelietīgi – viņi smaida, bet iekšēji nav tādi. Tad man nebija, ko atbildēt, jo nezināju ko. Bet tagad saku: tu, krievs, dzīvo dzīvoklī, no kura izveda cilvēkus nomirt salā uz Sibīriju, un tu gribi, lai tev klanās un smaida?!

DDD: *Diemžēl latvieši daudz ko pacieš un nereti tiešām klanās un smaida...*

M.A.: Tā nevajag. Nesen aptiekā kāda krievvalodīga dāma sāka jokot, bet turpat stāvēja latviešu meitene un lauztā krievu mēlē teica: “Atvainojiet, es nesaprotu, man krievu valoda nav dzimtā.” Pagaidīju, kad dāma izgāja, un tad meitenei sacīju: “Nekad neatvainojieties, ka jūs kaut ko nesaprotāt; te ir jūsu zeme, jods ar viņu, kad viņa iemācīsies valsts valodā jokot, tad arī sapratīs. Ja ne, tad laimīgu viņai ceļu!” Šis trācis, ko propagandē Krievija, ka šeit *apbižo* krievus, visu laiku noved pie tā, ka pamatiedzīvotāji sāk atvainoties. Par ko? Šī taču ir jūsu zeme – par ko atvainoties, lai dzīvotu mierīgi? Kas gribēs socializēties – sapratīs jūs. Kas gribēs saprast jūsu kultūru, valodu, cienīt jūs, tie būs jums vienlīdzīgi partneri. Kas negribēs, tad jods ar viņiem! Lai brauc prom.

DDD: *Latvieši ikdienā nereti jūt šovinistisku attieksmi pret sevi.*

M.A.: Es uzskatu, ka tas ir zemiski. Tas pierāda “krievu pasaules” kultūras trūkumu. Nesaprotami, ko tu lien ar tādu stulbu neatlaidību svešā dzīvē un zemē, vai tev nav savas?! Krievu valodā ir lieliski vārdi – labas kaimiņattiecības. Ar tām valstīm, kurām ģeogrāfiski ir robežas, nepieciešams būt labām kaimiņattiecībām. Nav jālien aiz robežas mācīt, kā dzīvot, sagrābt teritorijas u.tml.

ŠEIT IR VAJADZĪGA LUSTRĀCIJA!

Mihails Aleksejevs:

Kad dēls mani veda no Krievijas uz Latviju, redzēju – kādus 200–250 kilometrus pirms robežas pilnīgi viss ir sagrauts, drausmīgas govju kūtis, ceļi sadragāti, braucām kā pa citu planētu. Bet aiz Latvijas robežas viss, kā pieklājas – drausmīgs kontrasts. Kāpēc krievi lien mācīt kaimiņus dzīvot? Lai paskatās uz sevi! Lai lepojas ar savu zemi!

Šobrīd dzīvoju Pierīgā, mierīgā vietā, un man patīk šis dabiskais skaistums – dārziņi, strūklakas, viss sakopts utt. Bet Krievijā gandrīz pie katras piepilsētas mājas samesti kaut kādi dēļi, piedrazota zeme ar dažādām pudelēm un mēsliem. Man visu laiku ir bijis pretīgi uz to skatīties. Pirmie iespaidi, ko guvu no aprakstīju, kad mani no Latvijas atveda uz Krieviju, bija bezkaunība un agresija – un notiekošā nelogiskums.

Kas gribēs saprast jūsu kultūru, valodu, cienīt jūs, tie būs jums vienlīdzīgi partneri. Kas negribēs, tad jods ar viņiem! Lai brauc prom.

Tur savu zemi piesārņo, noplicina un gaida, ka būs cita zeme, kur apmesties. Cilvēks dzīvo kā tārps...

Visi krievu TV kanāli, kurus var redzēt Latvijā, ir nonākuši līdz smieklīgamam. Rodas iespaids, ka tur, Krievijā, ir tāpat kā Eiropā, tikai pensija zemāka. Nē, tā tas nav. Es varu jebkurā telekanālā pastāstīt par krievu cilvēka ikdienu. Esmu nesen ieradies no turienes, un varu tieši, atbilstošā lielumā apliecināt, ka tā ir pilnīgi cita dzīve. Tur ir mežonīga agresija.

DDD: *Bet kā mums Latvijā uzlabot esošo situāciju?*

M.A.: Manuprāt, Latvijai ir vajadzīga lustrācija otrajā vilnī. Pirmais vilnis bija pašā sākumā – veiksmīgi pārvarēts, kā man šķiet. Cilvēki, kam tikai no svara, ko rītos iedzert – 100 gramus šņabja vai

alu, no valsts lēmumiem ir nošķirti. Tas ir ļoti pareizi. Otrajā vilnī – no ekonomikas vajag nošķirt cilvēkus, kuri ir politiski neitrāli.

DDD: *Kā jūs to domājat?*

M.A.: Reāls piemērs: kad izstādei meklējam iespēju, apstāigājām, apzvanījām praktiski visu Latvijas biznesu, visas lielākās kompānijas pārstāvjus, iedevām katram pa prezentācijas materiālam, pastāstījām. 99,9% pateica, ka nedos naudu Maidana izstādei – tā ir politika, bet viņi, lūk, esot politiski neitrāli. Viņi finansē slimnīcās klaunus, kaķišus, puķu izstādes. Teicu: “Ziniet, ja atnāks zaļie cilvēciņi, beigsies gan kaķīši, gan jūsu puķu izstādes, turklāt uz lidenas vietas!” Tāpēc šeit ir vajadzīga lustrācija!

DDD: *Ko darīt ar tiem svešautiešiem, kas Latvijā neprot uzvesties?*

M.A.: Nezinu, kāpēc krievvalodīgie Latvijā jūtas tik apbīzoti. Tas laikam ir propagandas elements. Viņi visi sten: ak, mūs te apspie! Bet, atbildot uz

jūsu jautājumu, teikšu, ka mana dēla fonds grib uzstāties ar interesantu pilsonisku iniciatīvu. Ir tāda juridiska procedūra – viens, otrs administratīvs pārkāpums nerezidentam, un simtprocentīga deportācija. Lūk, tam tā jābūt Latvijā. Divi, trīs tiesību pārkāpumi nerezidentiem gadā – atņem vīzu, un deportācija. Kriminālnoziedzums nerezidentam – termiņu nosēdēji, un deportācija. Eiropas vērtības – tas ir skaisti, bet tās nedrīkst piemērot mērķiem. Mērķiem ir vajadzīgi kaut kādi citādi likumi. Ja viņiem patīk lielais Putins – Dieva dēļ, lai dodas pie viņa, es vēl biļeti nopirkšu pats no saviem līdzekļiem!

Turpmāk vēl...

Intervēja Līga Muzikante

IZNĪCĪBAS PLĪVURS PĀR LATVIJU

Dr. Valdis Šteins

“Valdi, tas, kā tu domā,
tas traucē...(režimam)”!!!
Imants Kalniņš

Nesen ciemojos pie saviem draugiem ellēņiem (grieķiem) viņu zemē. Ellēņu tauta un Ellāda pašreiz atrodas burtiski katastrofālā situācijā. Valsts tautsaimniecība sagrāta, valsts aparāts aizņēmis un iztērējis naudu, no kuras tauta nav redzējusi ne centa, ne drahtas. Vajadzētu būt izmisumam katra ellēņa sejā, bet NAV. Tauta ir vitāla, tā ir dzīva, un no katra ellēņa izstaro optimisms. Viņi necenšas cits citu apkarot, viņiem nav “opričņinas”, nav Fiskālā kara pret savu tautu, viņi domā, kā atbrīvoties no koloniālā jūga un pašiem būt noteicējiem savā zemē.

Bet kas notiek Latvijā?! Notiek tieši pretējais, sabiedrību pārņemusi apātija, nespēja pretoties ļaunumam, klusējošais vairākums klusējoši uzņem arvien jaunus nodokļus un sodus. Valda nolemība. Tauta izskatās kā guļošs bezspēcīgs slimnieks, no kura tik nāk un nāk nolaist asinis, kuras tiek iztīrītas svešzemnieku organismu uzturēšanai. Ar ko un kāpēc ir saslimusi Latvijas sabiedrība?

LIELAIS PROJEKTS

Latvijā straujos tempos notiek de-populācijas, debilizācijas, de-industrializācijas process un tautas, kā dzīva organisma – nekrobieze. Notiek mērķtiecīgi izraisīta, Briseles administrācijas un valsts aparāta radīta, latviešu pašdeportācija, izlikšana no dzīvokļiem, notiek māju atņemšana uz valsts aparāta pašradītu likumu un vietvaldību-lokālo despotiju noteikumu pamata. Noteik nekustamo īpašumu atdošana svešzemniekiem un atņemšana latviešiem. Latvija aizvien un aizvien dziļāk tiek pārreformēta par demokrātiskās diktatūras totalitāru Policejisku valsti.

Latviešu tauta tiek nīcināta un nīcināta arī ar valsts aparāta Fiskālā kara palīdzību. Atbilstoši Lielajam etnocīda projektam, latviešu masveida “pašdeportācija” caurmērā ir pabeigta (starp citu, arī no citām Centrālās Eiropas valstīm, kuras piegādāja vergus Rietumeiropas “civilizācijai”). Latviešu vietā šī Lielā projekta ietvaros

tiek un tiks iesūtīti un speciāli ielaisti svešzemnieki. Tas, ka dažus vjetnamiešus noķēra, ir izsmiekls – acu aizmālēšanai, jo mēs visi zinām, kādos lielos apmēros visu laiku svešzemnieki tiek ievesti Latvijā, un tas notiek arī ar Saeimas deputātu atļauju, ar speciālu “uzturēšanās” atļauju tirgošanu.

Mēs visi saprotam, ka Saeimas uzņemšanās “kūrēt” bēgļu jautājumu nozīmē likumiskot viņu atrašanos Latvijā, jo, kā valdība ielaida, tā arī izlaista, bet tagad tas notiks ar likuma spēku – “bēgļi” kļūs likumīgi “latviani”. Svešzemnieku iepludināšana, t.i., latviešu aizstāšana ar svešzemniekiem – tas arī Latvijā ir politbizness.

Pašreiz Latvijā tiek un vēl tiks ieviests darbspēksvergi, drīz arī būs klāt “investori” un sacels fabrikas, bet raugi, tad jau būs arī klāt Pārvaldnieki. Kādā valodā runās, māju dzimto kas atņēma man? Bet kāda starpība – svešvalodā!

Vēl viens de-populācijas variants, kurš tiek realizēts Latvijā, ir t.s. “pašnāvības”. Mēs visi zinām, ka Latvija valsts aparāta (vara Latvijā pieder valsts aparātam) politikas dēļ ieņem 10. vietu Pasaulē pašnāvību ziņā – pēdējos astoņus gadus katru gadu pašnāvības izdara no 440 līdz 527 izmisumā novesti cilvēki. Protams, pasūtījuma medīķi viņus uzreiz klasificē kā psihiski slimus, bet reālā dzīvē parāda ko citu – viņi ir valsts aparāta politikas upuri. Pie varas esošo politikāņu upuri!

Salīdzinājumā ar autoavārijās bojā gājušo skaitu, kur mēs esam vienādā līmenī ar Luksemburgas valsti, bojā gājušie pēdējos piecos gados svārstās no 179 līdz 212. Protams, ideāli būtu, ja nebūtu neviena, bet šis skaitlis ir vairāk nekā divas reizes mazāks par cilvēku skaitu, kuri izdara pašnāvību. Tautas novešana postā ir noziedzīgas politikas un sliktas pārvaldības rezultāts, kas aptver tautas novešanu bezcerībā, depresijā, ģimenes laimības iznīcināšanā. Tajā visā ir vainojami varneši – “krēsls” iebalsotie un ieceltie politikāņi, un viņu Saimnieki – varturi Latvijā un ārpus tās robežām.

SOCIĀLĀ GARĪGĀ NEKROFĪLIJA

Bet šoreiz stāsts nav par abpusējiem “bēgļiem” un nav par atsevišķu cilvēku pašnāvību iemesliem, bet par visas sabiedrības “pašnāvību”. Es meklēju cēloņus un iemeslus valsts centrālā aparāta un lūmpen-birokrātijas tikla ciniskajai uzvedībai. Grūti ir noteikt diagnozi mūsu slimajai sabiedrībai, bet kā vienu no fenomeniem šajā rakstā gribētu apskatīt Sociālo garīgo nekrofiliiju, kura noved pie pašnī-

cināšanās. Tā ir tāda kā masveida sociālā pašnāvība jeb, varam teikt, novešana līdz sociālai pašnāvībai.

Pasaules prediktori, maģistrāts un augstie komisāri ir ieslēguši pašnīcināšanas mehānismu Latvijas un latviešu iznīcības ratā. Harvardas universitātē glabājas daļa no Nekronomikona, to var izlasīt tikai “pielaistie pie Galda”, bet tāda sajūta, ka kāds ir atradis iztrūkstošo daļu un liels to lietā.

Šajā problēmā centrālais jēdziens ir – **Nekrofiliija**. Lai arī tā ir plaši izplatīta, īstenībā zinātniski maz izpētīta. Tulkojumā no grieķu valodas nekrofiliija nozīmē: *nekros* – mirušais jeb likis; *philia* – mīlestība. Vārdnīcās nekrofiliija tiek definēta kā slimīga dzimumtieksme uz miroņiem, bet diemžēl šim definējumam var piekrist tikai daļēji, jo tas neaptver visu problēmu.

Vārda pirmā daļa – **nekros**, tiek izmantota dažādos vārdos, terminos un definīcijās kā salikteņa pirmā daļa. Piemēram, nekrofāgi – tie, kas barojas no maitām, bet par **sociāliem garīgiem nekrofāgiem** es saucu sodītājus sodīšanas dēļ, kā arī apmēlotājus, zāķātājus, viltvārzus, arī tos, kuri slēpjas aiz “klikām” internetā. **Nekrofobija** – bailes no miroņiem, **nekrolatīja** – mirušo pielūgšana, **nekromantija** – pareģošana, izsaucot mirušo garus (it sevišķi Veļu laikā), **nekropole** – liela kapsēta, **nekrobieze** – organisma šūnu atmiršana. **Nekronomikons** – “Miruso grāmata”, kura ir maģiskā “melnās” varas grāmata par visas cilvēces, tās vēstures un laika pārvaldīšanu, kuru visi Tumšie spēki tā cenšas iegūt, lai kļūtu par Pasaules pārvaldniekiem – visas cilvēces dzīves noteicējiem.

Nekrofiliiju zinātnē parasti iedala fiziskajā un garīgajā, bet jāizdala atsevišķi arī **sociālā garīgā nekrofiliija**. **Tā jau ir situācija, kad garīgā nekrofiliija aptver visu sabiedrību**.

Par atsevišķiem fiziskajiem un garīgajiem nekrofāgiem mēs vēsturē esam daudzdzīvē dzirdējuši. Tie visi bija izņēmuma gadījumi, bet šobrīd tā jau ir tautas nelaime, un mums ir nevis atsevišķi indivīdi, bet par viņiem jau jārunā kā sociālu parādību – par **sociāliem garīgiem nekrofāgiem**.

Kaut vai jau pieminētie slepenie – “kličkotie” – anonīmie komentētāji zem rakstiem internetā, kuri, kā pagalma krancī, aizslēpušies aiz žoga, rej pa tā šķirbi. Daži psihologi nekrofiliiju definē par **garīgā sadisma** izpausmi. Psihoanalītiķis Ēriks Fromms to bija nosaucis par **Garīgo kropļu reliģiju**. Bet es domāju, ka, paskatoties uz šo parādību filozofiskāk, to varētu nosaukt arī par **NĀVES MĪLESTĪBU**. Tās uzliesmojums šodien

nas Latvijā kā pandēmija jau demonstrē slimas sabiedrības sindromus – tā ir ne tikai kāda atsevišķa indivīda garīga, bet jau sociāla slimība. It sevišķi ar to slimo valsts un pašvaldību (lasi *vietvaldību-patvaldību*) aparātā strādājošie.

Parastās nekrofiliijas pamatā ir “dabās kļūda”, tāpat kā dabiskās liberaltijas, kuras abas ir pataloģijas. Bet mūsdienās tā izvērsas par briesmīgu sociālu slimību. Tās galvenie cēloņi ir speciāli radītās un vadītās krīzes, neoliberālu radītā konkurence, “pjedestāla audzināšana”, realitātes šovi kā cilvēktirgi, neslēpta vergu izpārdošana tirglaukumos, speciāli radītais bezdarbs ar bezdarbnieku-vergu biržām, skolas kā inkubators starptautiskam vergtirdum/darbtirdum.

Par nekrofiliiju uzņemta arī ne viena vien “mākslas” filma, varam minēt kaut vai krievu kulta detektīvseriālu “Slepkavas profils”, vai palasiet bērnam priekšā bērnu lielformāta krāsaino atbaidošo grāmatu “MONSTRA HIG” par kroplo meiteņu skolas slavināšanu, kur vienai ir skrūves kaklā, citai kājas krit nost, ja

labi nepieskrūvē, cita ir vampīrs, kura sūc asinis, nākošai vilka ausis, jo ir vilkate, nākošā – zombijmeitene, viena ir draiskā dzīvā mūmija, un ar tādām staigājošiem miroņiem pilna skola.

Nekrofiliijas dziļākā jēga slēpjas jau par pataloģiju kļuvušā baudā, kuru rada ciešanu un sāpju nodarīšana citiem un priecāšanās par citu ciešanām, sapņi

sodišanas pēc, radot pat Administratīvos un Sodulikumus un sevis izdomātus Iekšējās kārtības noteikumus – veselu sodīšanas sistēmu, un **rada un gūst no tā sev baudu**.

Šo parādību **nevar** vienkārši norakstīt uz, piemēram, pašvaldības policista biorobotismu, kurš, teiksim, automātiski iedams, katrā zemes gabalā izmēra lauku vai dārza puķu garu-

Tauta izskatās kā guļošs bezspēcīgs slimnieks, no kura tik nāk un nāk nolaist asinis, kuras tiek iztīrītas svešzemnieku organismu uzturēšanai.

redzēt savu oponentu-konkurentu “baltās čibiņās” (sic! konkurences jēga). Ja mazohisms ir sāpju nodarīšana sev un baudas gūšana no tā, tad garīgā nekrofiliija ir pretēja – sāpju nodarīšana otram. Šis **sociālais garīgais nekrofāgs**, nekrofiliijas pārņemtais subjekts, cenšas **sodīt**

mu, un, ja tās pārsniedz 20 cm garumu, tad soda gan puķes un citus augus (ar nonāvēšanu – nogriešanu ar asmeni jeb giljotinēšanu – “skinhedu” domāšanas paraugs), gan arī zemturi, turklāt pēdējo garīgi un finansāli.

Turpmāk vēl...

Kas tie tādi – LIBERASTI?

Andris Klaubergs

Liberasts ir cionistu izveidotās un pilnveidotās, cilvēka apziņu degradējošās totalitārā liberālisma jeb neoliberālisma ideoloģijas apoloģētais subjekts – radījums bez jebkādiem principiem un sirdsapziņas, kurš pielūdz naudas dievu Mamonu un kura kredo – “kas lielāks cūka, tas vairāk izrok”. Nereti tas ir homoseksuālists vai arī ar noslieci uz to, tolerant pret sev līdzīgajiem perversas ievirzes pilsoniskās sabiedrības locekļiem, ik reizi piesaucot demokrātiju un cilvēktiesības, taču neiecietīgs pret tradicionālo vērtību paudžiem un patiesi nacionāli domājošo tautas daļu, savās ieskolotajās demagoģiskajās pamācībās veltot tiem tādus epitetus kā ksenofobs, rasists, nacionālā naida kurinātājs, radikālis, neonacists u.tml. vai arī – mazizglītots Krievijas un Putina politikas atbalstītājs, utt.

Tie, kuri, labi kalpodami svešvaru ieviestajai neoliberālajai sistēmai, ir iekļuvuši vietvaras struktūrās un elitārajā kastē, paši būdami multikulturāli, bez jebkādas nacionālās pašapziņas, tomēr pagai-

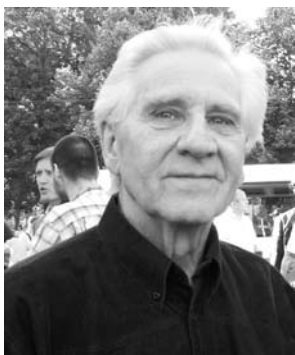
dām ir spiesti tēlot savas tautas patriotus un “ietērties nacionālās spalvās”, jo viņiem nav izdevīgi zaudēt savos tautiešos jebkādu atbalstu un palikt bez turpmākā elektorāta. Turklāt šādi latviski runājošie pseidonacionalisti, savas karjeras dēļ izdabādami savu saimnieku interesēm, izpārdodot un ieķīlājot valsts neatkarības pēdējās paliekas un radot šīs 4. maija republikas (leļļu teātra) sociālekonomiskās sistēmas regresu, diskreditē nacionālismu kā tādu – it īpaši maznodrošinātās, kā arī virspusēji domājošās sabiedrības daļas uztverē, kuras smadzenes sistemātiski “skalo” un prātos haosu izraisa gan Austrumu troļļi gan arī jau iepriekš nozombētie, tādējādi producējot prokrieviski internacionālos neoboļševikus. Rietumu troļļi, izmantojot pašmāju atkarīgo roporu propagandu, savukārt cenšas “ražot” kosmopolitiskos liberastus.

Un tas viss jau ir tik ļoti vajadzīgs un nepieciešams tiem varas piramīdas manipulatoriem, kuri grib nojaukt valstu robežas, sašķelt, sajaukt un iznīcināt nācijas.

<http://telling-secrets.blogspot.com/>

BĒGLU “KRĪZE” – islama revanšs, ekspansija

Vilnis Eisters

Bijušais kuģa kapteinis

ISLAMA TERORISMS – RIETUMU LIBERĀLISMA BĒRNS

Nemeklējiet “krīzi” bēgļos! Krīze atrodas pašā Eiropā.

Eiropu šodien pārvalda cilvēči, kuri Eiropu neradīja; Eiropas varneši ar savu aklo “neoliberiālismu” radīja savas civilizācijas kapračus. Eiropas valstu un tautu islamizācija – tas ir revanšs! Islama ekspansija – viduslaiku atgriešanās. Kristieši par savu civilizāciju samaksāja gadsimtiem ar nežēlīgu tumsonību. Bet islams ir jaunāks – sākumā tikai ar zobenu – un bāzējas uz daudzkārt neliberālāka, neiecietīgāka pamata nekā kristieši. Ieguvuši varu, viņi aizliegs Rietumu demokrātiskās vērtības, kuras šodien izmanto, lai iefiltrētos Eiropā.

Tomēr par islama terorismu un ekspansiju ir jāpateicas Rietumu liberālajai ideoloģijai! “Cilvēktiesību virskundzība” – tas ir klasiskais anarhisms! Sabiedrībā, kur VALSTS ir noraidoša vērtība, sevišķi aplipušie ar liberālismu nesaprot vai nezina vēsturi, ka tādu pieeju vērtībām pirms pusotra gadsimta devēja par anarhismu, kur cilvēks aizstāvēt sevi var tikai ar šauteni. Liberāli pa pusei ir sagrāvuši Rietumu civilizācijas vērtības un valsts varu.

Tieši pateicoties liberāliem, valsts nav spējīga mūs aizstāvēt (pat par mūsu nodokļu naudu!) no “bēgļiem”-teroristiem, no civilokupantiem, kuru dēļ baltiešu tautas devās bēgļu gaitās uz Rietumiem. Bēgļus, kuri bēga no agresīvās sarkankrievīdu vardarbības, šodien uzspiež kā “etalonu” islama ekspansijas attaisnošanai un pieprasa vēl humānisma parādīšanu. Bet mūsu tauta turpina bēgt no nelikvidētajām okupācijas sekām, no neveiktās DDD. Bēg no tiem, kuriem liberālie Rietumi ir GALVENIE IE-NAIDNIEKI.

Latvieši ir spiesti bēgt, jo viņu vietu turpina aizņemt “cilvēktiesību” aizsargātie slepkavas – atbrīvotāji un to pēcteči, no kuriem ne vienmēr var izīrēt dzīvokli. Toties viņi ir labi apguvuši liberālās ideoloģijas vājās puses, izmanto tās kā ieroci savam revanšam. Iz-

manto okupantkolonizatoru “cilvēktiesības”, nīrgājoties par saviem upuriem.

POLITISKĀ BRĪVĪBA?

Pie varas raujas okupācijas noziedzīgā režīma “ATSKAŅAS” partija. Piedodiet, “SASKAŅA”? Ar ko saskaņo? Ar latviešu tautas upuriem vai ar Kremļa revanšistiem?

Es uzskatu, ka liberālie Rietumi nu ir iekrituši paši savā “liberālisma slazdā”, kurā audzina savas civilizācijas kapračus – kaprači nāk no “krievu un islama civilizācijas pasaulēs”. Krievi uzvarēja vācu fašismu sacensībā par baltiešu tautu iznīcināšanu, bet komunisma noziedzīgo pagātni NEUZVAREJA. Ezelis nosprāga, bet mēsli vēl smirdēs ilgi...

Terorisms un okupantkolonizatori ir kā skorpions, kurš ielikts liberālajā kabatā. Agri vai vēl viņš tev iekodīs. Kā Krievijā, tā islama pasaulē tiek skaitīta mantra: “Eiropa ir jāiznīcina!” Abiem vienādas vērtības. “Bēgļu krīze” izgaismoja Eiropas liberālās ideoloģijas nespēku. Vienīgā varas izpausme – Eiropas Tiesa – tiesās skaidri domājošos eiropiešus par “sliktu” uzvedību pret viduslaiku civilizācijas pārstāvjiem.

“DEMOKRĀTIJAS DIBENĀ”

Pasaule ir nonākusi “demokrātijas dibenā”. Ne jau visām tautām ir pieņemama “demokrātija”, tāpat nebija pieņemams arī komunisms un nacionālsociālisms. Tikai “fašismam” ir universāls pielietojums... Islama pasaulei “demokrātija” nozīmē pilsoņu karu. Austrumu mentalitātei tu vāka ir diktatūra.

Austrumos ciena vienpersonas varu – diktatūru. Pavērosim kaut vai mums tuvo Austrumu kaimiņu Krieviju. Krievu mentalitātei pieņemamāka ir cara jeb vadoņa patvaldība. 2010. gadā Krievijā tika veikts pētījums, kas parādīja, ka daudzi krievi neuzskata tiesisku valsti par kaut ko īpaši svarīgu. Tā ir zināma pretruna – no vienas puses apgalvo, ka “mēs esam daļa no Eiropas civilizācijas”, taču no otras puses neatzīt šīs civilizācijas vērtības. Ja gribi piederēt Eiropai, tad būtu jāpieņem visa vērtību pakete.

Vai krievi zina, kas bija viņu senči piecpadsmītajā, sešpadsmītajā gadsimtā? Viņi “raud”, ka divarpus gadsimtus Krieviju bija okupējuši tatāri-mongoļi. Tas ir pietiekoši ilgs laiks, lai, ģenētiski sajaucoties, ar pamatiedzīvotājiem, to etniskā identitāte tiktu fundamentāli deformēta un kļūtu naidīga Rietumu vērtībām. Čingishana gars ir dzīvs! Krievi tikai imitē eiropiešus, pēc tam,

kad “izsita logu uz Eiropu”...

Uz to, ka šibrīža Krievija civilizēsies tiktāl, ka būs godīgs kaimiņš citām zemēm, ir vāja cerība. Tur ir nepieciešamas lielas, fundamentālas pārmaiņas. 75 gadus dzīvojot vienā telpā ar okupantiem, arī latviešu tautas etniskā identitāte ir deformēta. Diemžēl mūsu “gaišie spēki”, kas diktē politiku valstī, ir padomju cilvēki caur un cauri. Padomju sistēmā pat bija ierēķināts, ka cilvēki zags – zods un ļauj citiem zagt. Tauta nezaga, tā vienkārši nesa mājās no darba visu, jo tikai tā varēja kaut ko dabūt. Bet cilvēki, kas tika pie valsts naudas, pie oficiālā laupījuma, neredzēja, ka tas apcirknis ir jau gandrīz tukšs. Un tā viņi turpina vēl šodien, jo tā ir pieraduši. Bet Latvija ir mazs apcirknis. Nezinu, vai viņus var nokaunināt. Var tiesāt, bet šie mēģinājumi arī beidzas ar to, ka likums ir pārkāpts, bet nez kāpēc nevar notiesāt.

PAŠCIEŅAS TRŪKUMS

Tāpat bija arī pirmās neatkarības laikā. Latvija bija izlaupīta. Kad vairs nebija, ko zagt, Ulmanim nebija citas izejas kā ņemt palīgā savus aizsargus un pateikt – pietiek. Vēl tagad redzam skaitas savrupmājas skaistākajās vietās – Mežparkā, Jūrmalā. Tie ir deputātu socdemokrātu savrupnami. Vai viņi tās vinnēja loterejā? Nē! Tā bija tautai nozagta nauda.

Cilvēki ar pašcieņu nespētu tā rīkoties, kā nereti notiek pie mums. Bet cilvēkiem, kuriem ir bijis tik maz neatkarības, kuri vienmēr bijuši paverdzināti, ir vajadzīgs liels laiks, lai attīstītos pašcieņa. Pašcieņas trūkums neļauj saskatīt savas labās īpašības, savas iespējas. No pašcieņas trūkuma rodas arī pārliecība, ka, nopērkot ārzemju vāgi, kaut lietotu, būšu eiropietis. Taču tā, kā brauc pie mums, nerēķinoties ar citiem un sevi apliecinot, nebrauc nekur citur. Mežonu rokās tehnika pārvēršas metālūznos ar cilvēku asins piedevu.

Pašcieņas trūkums neļauj lielākajai daļai cilvēku, kas strādā apkalpojošajā sfērā un iestādēs, ar prieku un smaidu apkalpot – tiek demonstrēta nicināšana, neapmierinātība, parādot, ka aiz galda sēž vai stāv augstāka radība. Eiropā neviens neuzskata par negodu pakalpot citam cilvēkam. Latvijā nav cilvēciska cieņa citam pret citu, jo nav pašcieņas. Savstarpējās cieņas deficīts apliecinājums ir arī krievu okupācijas sekas un kolonistokupantu klātbūtne. Bijušos krievu okupācijas režīma deformētos cilvēkus Eiropā pazīst uzreiz. Viņi var būt apģērbušies

kaut vai pie Diora vai Versači – viņus pazīst pēc sejas. Tas ir tāds divaina aizvainojuma, ciešanu un uzspēlētas augstprātības maisījums, kurā krievvalodīgie izceļas ar savu nepiedienīgo skaļumu.

Ģeogrāfiski jau esam eiropieši, bet psiholoģiski ne. Tas mums vēl ir jāiemācās pašiem. Pēc tam varam diskutēt par citas civilizācijas cilvēku integrāciju.

Vājprāts sabiedrībā, politikā, kultūrā, arī savstarpējās cilvēku attiecībās rodas no pašcieņas trūkuma. Vai arī no no drausmīgām iemācītām bailēm – okupāciju režīma noziegumu gados daudzi no mums ir zaudējuši prātu un pašcieņu.

KALAŠNIKOVS – GALVENAIS IEROCIS

Mēs atceramies karu starp Afganistānas Demokrātiskās Republikas un PSRS armijām no vienas puses un vietējiem modžahediem no otras puses. Modžahedi saņēma atbalstu no ASV. Kā krievi, tā amerikāņi klausīja tikai savām interesēm, uzspļaujot vietējo tautu tradicionālajām vērtībām. Vieni “eksportēja” komunismu, otri – “demokrātiju” un savas vērtības pašu izpratnē. PSRS okupācija Afganistānā un viss, kas ar to saistīts, atstāja melnu ēnu islama pasaulē.

Amerikāņu ieroči, kas bija paredzēti modžahediem – afgāņu pretestības kustības kaujiniekiem – nonāca islama valstu melnajos tirgos. Kalašnikovs no padomju armijas nolikta, nopirkti no dažādu ranga padomju karavīriem, arī bez grūtībām nonāca islamistu tirgotāju rokās. Pateicoties savai vienkāršībai lietošanā, kalašnikovs kļuva par pasaulē teroristu un ekstrēmistu galveno ieroci. Kalašnikova automātam tuksnesī Suecas kanāla rajonā ir uzcelts pat grandiozs piemineklis, kas atgādina “Pārdaugavas monstru”. Krievi vienmēr lida katrā arābu šķirbā, sūtot šo ieroci. Tā tika apbruņota islāmistu armija.

Karš ilga gandrīz 10 gadus. PSRS okupācija Afganistānā piedzīvoja kaunpilnu sakāvi. 1989. gada februārī tika pabeigta PSRS okupācija, aneksija, invāzija ar kaunpilno kapitulāciju, ko krievi mikstinot sauc par “armijas izvešanu”.

Kapitulējošās 40. armijas bēgšanu plānoja okupācijas armijas *polkovņiks* Dainis Turlajs – tagad aktīvs “Atskaņas partijas” biedrs. Varbūt viņam pienāktos uzpemt bēgļus?

Afganistānas kara pieredze iedrošināja islama ekstrēmistus. Viņi “izdzina” slaveno krievu armiju, “uzvarēja” un “sagrāva” vienu bezdievīgu supervalsti, laiks iznīcināt ne mazāk riebigos Rietu-

mus... Retais aizdomājās, ka krievu okupācijas beigās Afganistānā pavēstis jaunas cīņas sākumu, ka džihadistu grupējums “Islama valsts” aicinās musulmaņus īstenot “svēto karu” pret Krieviju, ASV un Eiropu.

nāt.

1948. gada 9. aprīlī Manahema Begina komandētā vienība iebruka Deir Jassinas ciemā, noslepka-vojot vairāk nekā simts vīriešu, sieviešu, bērnu. Šo masveida slepkavību viņš raksturoja kā lielisku un

Eiropu šodien pārvalda cilvēči, kuri Eiropu neradīja; Eiropas varneši ar savu aklo “neoliberiālismu” radīja savas civilizācijas kapračus. Eiropas valstu un tautu islamizācija – tas ir revanšs!

Spekulējot ar musulmaņu pasaules reliģiozām jūtām un musulmaņu kopienām, viņi plāno pakļaut visu planētu. Tik ļaunprātīgi politizētu reliģiju vēsturē nav bijis. Politiskos ekstrēmistus neinteresē fakts, ka nevainīgo noslepkavošana musulmaņu Svētajā Grāmatā ir sevišķi stingri aizliegta! Viņus vispār neinteresē teoloģija, viņi ir iegrimuši “teokrātijā”, viņus tirda vulgāra tieksme pēc varas visā pasaulē. Viņi ir pārvērtuši islama pasauli par “balli”, kuru vada “kalašnikovs”, varmācība, narkotikas un radikālais islams.

CIVILIZĀCIJU KONFLIKTS

Es uzskatu, ka islama ekstrēmistus apbruņoja krievi un amerikāņi, savsarpēji cinoties par ietekmes zonām. Teroristi apguva metodi no Izraēlas. Nobeļa Miera prēmijas laureāts Manahems Begins ir šodienas terorisma konstruktors. Izgudroja metodes, kuras pārņēma un attīstīja islama kaujinieki cīņā par savas pasaules virskundzību un liek lietā pret pašiem izgudrotājiem.

1946. gada 22. jūlijā cionistu teroristu vienība “ETZEL”, kuru komandēja potenciālais Nobela prēmijas laureāts, vēlākais Izraēlas premjerministrs Begins uzspīdzināja britu administrācijas mītni Jeruzalēmē, viesnīcu “Kēniņš Dāvids”. Gāja bojā 91 cilvēks – briti. Bet šodien nav politkorekti par to ru-

teica: “Tāpat kā Deir Jassinā, arī visur citur mēs uzbruksim un sagrausim ienaidnieku. Dievs, Dievs, Tu esi izvēlējies mūs iekarošanai.” Kopumā cionistu spēki veica 33 masu slepkavības.

Uzbrukumi, terorisms radīja bēgļu plūsmas.

Mentalā psiholoģija uzliek zīmogu uz reliģijas izpratni. Vai jūs kaut kad esat dzirdējuši, ka budisti veikuši agresijas aktus? Nē? Arī es neesmu dzirdējis. Vai jūs esat dzirdējuši, ka pirmsākuma kristieši (pirms krustnešiem) skraidītu ar ieročiem un sludinātu vardarbību?

Islama reliģiozie kari sākās pēkšņi. Zaļais Pravieša karogs kļuva par apvienojošu simbolu visām tuksnešu tautām, viņa mācība – apvienojošā ideoloģija, no kuras tika radīta īpaša reliģija. Šādas reliģijas izveido dzīvi cilvēki ar savu raksturu un mentalitāti, pēc savām vajadzībām.

Par terorisma objektivitāti sāka “pīkstēt”, kad 2001. gada 11. septembrī Ņujorkā notika terorisma akts, kurš kļuva par konflikta katalizatoru starp islamu un Rietumiem – CIVILIZĀCIJU KONFLIKTS.

Mēs runājam par “zaļiem” cilvēčiem, bet pa Eiropu netraucēti soļo un pieprasa savas tiesības pēc savas civilizācijas vērtībām cilvēči zem Zaļā Pravieša karoga! Vienalga, kur viņi uzrodas, no kuras puses atnāk, katrs cilvēks ir piederīgs savai pasaulei – tāpat kā krievu civilokupants ir piederīgs savai, nevis mūsu pasaulei.

DISKRIMINĀCIJA

Alfrēds Buls

*Bijušais Krāslavas
33. Zemessardzes
bataljona komandieris
NBS pulkvedis
(pensionārs)
Tālr.: 26694977
e-pasts: alfbu@inbox.lv*

Latvijas iedzīvotāju diskriminācija – tā ir patiesa daudzu Latvijas politiķu un valstsvīru “Līdzcietība, atbildība un gods”.

Kāpēc tas tā notiek?! Atbilde ir vienkārša.

Latvijā bijušās PSRS nomenklatūras pārstāvji (daudzi tagadējie Saeimas deputāti, augsta ranga valsts amatpersonas (arī tiesībsargājošajās institūcijās)) ir izveidojuši savu “Pašizredzēto” impēriju, kurā regulāri nesodīti pazemo Latvijas iedzīvotājus. To apliecina daudzi fakti.

VIŅU definētās līdzcietības izpratne

Šie šedevri ir:

- Latvijas bērnu un Latvijas trūcīgo iedzīvotāju diskriminācija pabalstu jomā attiecībā pret sagaidamajiem bēgļiem.
- Neko nedarišana Lielbritānijā izņemto Latvijas bērnu nogādāšanai Latvijā un viņu aprūpei. (*I.Parādnieks (NA) raidījumā “Rīta Panorāma”*

Aicinu atsaukties cilvēkus, kuri ir ar mieru piedalīties kopīgas cīņas par Latvijas tautas nākotni organizēšanai un koordinācijai visās Latvijas pašvaldībās. Bez cīņas tautai nākotnes nebūs.

norādīja, ka pagājušajā gadā kopumā Latvija saņēmusi informāciju par 89 gadījumiem, kuros no Latvijas pilsoņu ģimenēm Lielbritānijā izņemti bērni”. Vai Latvijas valdība ir pildījusi Latvijas tiesību normu prasības un panākusi šo bērnu atgriešanos Latvijā no Lielbritānijas??? Cik no Lielbritānijā izņemtajiem Latvijas pilsoņu bērniem ir atgriezušies Latvijā????!! Laikam neviens. Ja tas ir tā, tad Latvijas valdība ir rupji pārkāpusi Satversmes un Pilsonības likuma prasības. Un tas noteikti ir kriminālsodāms pārkāpums – dienesta nolaidība (*Krimināllikums (KL) 342.pants. Dienesta nolaidība*).

(*Satversmes 110. punkts – Valsts aizsargā un atbalsta... vecāku un bērna tiesības. Valsts īpaši palīdz bērniem invalīdiem, bērniem, kas palikuši bez vecāku gādības vai cietuši no varmācības.*)

(*Pilsonības likums, 7.pants. Latvijas pilsoņu aizsardzība ārvalstīs –*

Latvijas pilsoņi ārvalstīs ir Latvijas valsts aizsardzībā.)

VIŅU atbildības izpratne

Atbildība viņiem sākas un beidzas ar rūpēm par savas labklājības celšanu uz Latvijas iedzīvotāju rēķina. Lai radītu stabilitu ienākumu bāzi savas labklājības nemitīgai celšanai (arī deputātu algas palielināšana), viņi nesodīti nodarbojas ar dažādu Latvijas iedzīvotāju sociālo grupu klaju diskrimināciju. Tas liecina tikai par to, ka “Pašizredzētajiem” nav nekādas morālās atbildības Latvijas iedzīvotāju priekšā.

Pēdējais viņu visatļautības piemērs ir akcīzes nodokļa ieplānotais palielinājums. Izlasiet uzmanīgi.

Akcīzi dīzeldegvielai plānots palielināt par vienu eirocentu par litru, bet benzīnam un gāzei – par trīs eirocentiem par litru.

Pieņemot šādu lēmumu, viņi nolēmuši apzināti diskriminēt vienu no Latvijas sabiedrības sociālajām grupām – autovadītājus, kuriem īpašumā ir automašīnas un kuras tiek darbinātas ar benzīnu vai gāzi. [...]

Pieņemot šādu lēmumu, amatpersonas, kuru rīcībā ir automašīnas ar dīzeldegvielas motoriem ir nonākušas interešu konfliktā (*Likums “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu*

Latvijas tiesībsargājošajās institūcijās viņus sargā. Šādu Latvijas Kangaru izpratnē KL panti:

149.¹ pants. Diskriminācijas aizlieguma pārkāpšana

317.pants. Dienesta pilnvaru pārsniegšana

Foto: Zemgus Zaharāns

Savās ikdienas orgijās daudzi “Pašizredzētie” apzināti regulāri pārkāpj Latvijas Satversmi un daudzu likumdošanas aktu prasības jo ir pārliecināti, ka viņus neviens nevar saukt pie atbildības.

318.pants. Dienesta stāvokļa ļaunprātīga izmantošana

319.pants. Valsts amatpersonas bezdarbība

325.pants. Valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu pārkāpšana

342.pants. Dienesta nolaidība un daudzu citu likumu prasības uz viņiem nav attiecināmas.

VIŅU definētā Goda izpratne

- “Vienotības” līderes S.Āboltiņas nesodīta iznīrgāšanās par pensionāriem izuijājot (precizāk būtu teikt: pazemojot) viņus pie Saeimas.

- Pirms tam bijušās Labklājības ministres, tagad Saeimas deputātes I.Viņķeles pensionāru aizvairošana un pazemošana. Utt.

Manuprāt, personām, kuras nodarbojas ar Latvijas iedzīvotāju pazemošanu, diskriminē Latvijas bērnus un mierīgi noskatās kā Latvijas pilsoņu bērns nelikumīgi pakļauj adopcijai Lielbritānijā, Gods vispār nepiemīt. Precizāk būtu teikt, ka tādi cilvēki ir **Latvijas NEGODS**, un viņiem tiesas ceļā būtu jāaizliedz ieņemt jebkādu amatu (arī vēletu) valsts pārvaldē.

CIK ILGI TAS TĀ TURPINĀSIES?

Cik ilgi cilvēki Latvijā tiks pazemoti un diskriminēti?!

Cik ilgi vēl? Atbilde ir vienkārša. **Tik ilgi, cik iedzīvotāji pazemīgi kurnēs savās pagultēs. Vai nav gana?** Varu droši teikt, ka lielāka daļa Latvijas iedzīvotāju domā, ka sen jau ir gana. Tikai ar

to drosmi un gribēšanu sakārtot savu valsti, kā ir – tā ir. Liela daļa Latvijas iedzīvotāju vēl aizvien cer, ka varbūt notiks brīnums un atnāks “gādīgs onkulis”, kurš būs drosmīgs un ierādīs “Pašizredzētajiem” viņu īsto vietu, un sakār-

tos Latviju.

Neviens nenāks. Ir vajadzīga pašu Latvijas iedzīvotāju aktīva rīcība savas Tēvzemes sakārtošanai. Tāpēc aicinu Latvijas pensionārus, intelīģences pārstāvjus, studējošo jaunatni, strādniekus, barikāžu dalībniekus un ārrindas zemessargus apvienoties kopīgai cīņai pret tautas varas uzurpatoriem. Sagraut (demokrātiskā veidā bez vardarbības) “Pašizredzēto” radīto Visatļautības impēriju/valsti valstī var tikai pati tauta.

Uzskatu, ka ir nepieciešams izveidot Latvijas iedzīvotāju protesta pasākumu Koordinācijas padomi. **Koordinācijas padomes** pamatuzdevumi:

- modināt tautas pašapziņu;
- iesaistīt cilvēkus savu likumīgo tiesību aizsardzībai;
- izvērtēt Latvijas amatpersonu pretlikumīgās darbības un prasīt Latvijas vai starptautiskās cilvēku tiesību sargājošās institūcijas lemt par pieļauto nelikumību novēršanu;
- sadarboties ar Latvijas nevalstiskām organizācijām (arodbiedrības, pensionāru apvienības, jaunatnes organizācijām, utt.).

Aicinu atsaukties cilvēkus, kuri ir ar mieru piedalīties kopīgas cīņas par Latvijas tautas nākotni organizēšanai un koordinācijai visās Latvijas pašvaldībās.

Bez cīņas tautai nākotnes nebūs.

Vai Jūs to gribat????!! Vai Jūsu miesas ir pārnēmušas **VIENALDZĪBA, MANTKĀRĪBA, SAVTĪGUMS un SLINKUMS. Iztaisnojiet taču savas muguras** un parādiet “Pašizredzētajiem” viņu īsto vietu politiskajā mēslainē.

Muļķības slavinājums

Lībiešu Māra

Abstraktais humānisms ik pa brīdīm ir atrauts no dzīves. Pēdējā laika agitācija par bēgļu uzņemšanas nepieciešamību to lieku reizi pierāda. 01.10.15. Žaņa Lipkes centrā LU Teoloģijas fakultātes mācībspēka Valda Tēraudkalna lekcija “Kam no zaļās krāsas bail?” turpināja lekciju ciklu “Seno fobiju šodienā Latvijā”. Priekšlasījums izcili parādīja, kā var runāt un neko nepateikt: Latvijā valda islamo-fobija, kas balstās stereotipos un nepietiekamā islāma pazīšanā; no dažiem atsevišķiem gadījumiem nevajag izdarīt tālejošus secinājumus; Korānā katrs var saskatīt to, ko grib – vardarbības vai miera sludināšanu; citu reliģiju un kultūru ieplūšana Latvijā nodrošina iespēju paskatīties uz sevi no malas un pasmieties par ieraudzīto; islamticīgie ieklausies Latvijas darba tirgū un sabiedrībā; burka nebūt nav bīstamāka par *Louise Vuitton* somiņu, kurā arī var paslēpt spridzekļus.

Starp rakstīto vārdu un tā īstenošanu dzīvē pastāv diezgan lielas atšķirības. Staļina konstitūcija uz papīra bija laba un demokrātiska, taču tās gaismā notika šausminoši noziegumi pret cilvēci. Korāns pozicionē islāmu kā miera reliģiju, bet tajā ir sūras, kas akceptē melošanu neticīgajiem un cinišanos pret tiem ar jebkuriem līdzekļiem, ja vien tas nāk par labu islamticīgajiem. Tas nav nekāds noslēpums; kā liecina raksti baltos musulmu portālā *islam.muslim.lv*, šāda nostāja tiek visnotaļ atzīta.

Paskatīties uz sevi no malas un pasmieties par sevi ir veselīgi, bet pastāv risks, ka pēc sprādziena atjēdzies cilvēks, kura ķermeņa daļas izmētātas malā, var aiz brīnumiem nomirt, tā arī nepaspējis iesmieties. Tam, kura tuvinieki aizgājuši bojā aptraukša šahīda sarīkotā sprādzienā, pārņem islamofobiju būtu ne vien cinisms, bet tas būtu pretrunā ar Eiropas vērtību sistēmu, kurā cilvēka dzīvība, veselība, cieņa pret viņa pārliecību aizvien ir atradušās augšgalā. Ja piecas reizes dienā jākrīt *Allah* priekšā uz vaiga un jāslīn pēcpuse pret debesīm, tad darbam daudz laika neatliek. Nav arī vajadzīgs – neticīgo pienākums taču ir uzturēt īstentīcīgos, vismaz tā mācot Korāns.

Godātais lektors atgādina bolševiku laiku funkcionāru, kurš lieliski informēts par Amerikas nēģeru, Austrālijas iedzimto, Eiropas bezdarbnieku grūto dzīvi, bet nezināja, ka Rīgā ir pagraba dzīvokļi. Viņš nav vienīgais – teologe Olga Petrova uzskata, ka islams ir miera un iecietības reliģija, demogrāfs Il-

mārs Mežs žurnālā “Patiesā Dzīve” 08.10.15. slavēt slavē bēgļus no Tuvajiem Austrumiem un Indijas: šie nedzērāji būšot brīnišķīgi vīri latviešu zeltēnēm. Ja Mucenieku meitenes bistas no islamticīgajiem bēgļiem, tas liecina tikai par viņu atpalcību un tumsonību, jo Hosams Abu Meri taču ir brīnišķīgs vīrs.

Rodas vesela virkne jautājumu: kādā valodā runās, kādus svētkus svinēs, kādas tradīcijas ievēros šīs jauktās ģimenes? Iespējams, ka tas nav svarīgi? Atliek domāt, ka godātais demogrāfs, kurš sevi pozicionē kā nacionāli noskaņots cilvēks, ļoti vēlētos arābu vai indiešu znotu. Varbūt derētu palasīt indiešu un arābu literatūras dižgarus, kā R.Tagori un T.Huseinu, kuru darbos attēlots sieviešu *apskaužamais stāvoklis?*

Izcilam korim – izcils solists. LU Pedagoģijas, psiholoģijas un mākslas fakultātes Psiholoģijas nodaļas profesors sociālajā psiholoģijā Ivars Austers godam pilda šo uzdevumu (“Mājas Viesis”, 9.–22.10.15.): dabā nepastāv identitāte un rases, tās ir tikai mūsu prātos, ģenēm nav tautības, latvieši kopā ar bēgļiem radīs jaunus resursus. Ja kāds redz melnās, dzeltenās, baltās un sarkanās rases tīri ārējās īpatnības, vajadzētu griezties pie psihiatra, jo viņš saredz to, kā dabā nemaz nav. Nedaudzas rindkopas tālāk profesors apgalvo: “Imigrācija būtu jāsekmē, jo tā veicina **lielāku ģēnu dažādību**, kas neļauj nostiprināties nevēlamām mutācijām.” Ģeniem taču nav tautības! Vai plurālisms vienā galvā? *Bēgļi*, kuru absolūtais vairākums ir *tēviņi kā buļļi* 20–40 gadu vecumā, gan dūšīgi strādā ar dakšiņu pa šķīvi vai ar karoti pa blodu, *kačā pravās* atstāj aiz sevis sūdu čupas un drauz kau-dzes, taču citus resursus rada nelabprāt. Latviešiem atliek vien izvēlēties, kura veida resursus radīt kopā ar *bēgļiem?*

Cilvēces pašorganizēšanās likumu Dievs pagaidām nav atcēlis; cilvēce sastāv no rasēm; rases – no tautām; tautas – no dzimtām; dzimtas – no īpatņiem. Tikai pēc tā atcelšanas varēsim domāt kategorijā *mēs*. Pagaidām jāatzīst, ka esam ārkārtīgi dažādi, un nevēlēšanās pakļaut sevi nevajadzīgam riskam nav fobija, bet gan saprāta pazīme: neviens neuzturēsies vietā, kur pastāv dzīvības briesmas, ja vien nav nepieciešams to darīt. Rīkoties citādi būtu muļķība. Tas ir skaidrs ikvienam domājošam cilvēkam, tikai *kafijas tasīšu inteliģence* muļķību slavē ar putām uz lūpām.

Vai nedod mieru Roter-damas Erasma lauri?

ABONĒ SEV UN CITIEM!

1. oktobrī ir sākusies laikraksta “DDD” abonēšanas kampaņa 2016. gadam:

- visās Latvijas pasta nodaļās (Preses izdevuma indekss: 1164)
- internetā: www.abone.pasts.lv
- pa tālr.: 67008001; 27008001
- “DDD” redakcijā (tālr.: 67140680; e-pasts: ddd@fronte.lv)

Abonēšanas maksa (eiro):

12 mēnešiem	16,40
11 mēnešiem	15,15
10 mēnešiem	13,80
9 mēnešiem	12,45
8 mēnešiem	11,10
7 mēnešiem	9,75
6 mēnešiem	8,40
5 mēnešiem	7,10
4 mēnešiem	5,70
3 mēnešiem	4,30
2 mēnešiem	2,90
1 mēnesim	1,45

Par abonēšanas iespējām ārzemēs lūdzam
interesēties “DDD” redakcijā!

LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2015

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktore vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019**

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTES.LV**

E-pasts: **DDD@FRONTES.LV**

Iespiests: SIA “Latgales druka”,

Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

LATVIEŠU TAUTAS POLITISKĀ VĒSTURE (īsais kurss)

Alfrēds Ābele

Kibernētiskis-
sistēmanalītiķis
Grāmatu “Par tautu”
un “Par valsti” autors

*Ir ļoti svarīgi zināt un
saprast latviešu tautas
patieso vēsturi, jo tikai tad
latvieši var ko mainīt
savā liktenī.*

*Turpinājums no
iepriekšējā numura
Sākums –
“DDD” Nr.5(331)*

KĀDĀ STĀVOKLĪ pēc neatkarības zaudēšanas palika latviešu etnoss?

Ja līdz neatkarības zaudēšanai etnosa garīgi-fiziskais stāvoklis bija spēcīgi austošs, tad ārējās agresijas rezultātā, zaudējot savu neatkarību, etnoss nokļūst izdziestoši rietošā stāvoklī. Īsais valsts celms un brīves laiks nebija ļāvis latviešos nostiprināt sabiedriski-valstisko domāšanu. Dabīgi, ka tik ātra brīvības zaudēšana atstāja negatīvas sekas etnosa radošajā garā un domāšanas spējās.

Kā nevajadzīgas tautas sabiedriski-valstiskās domāšanas spējas pilnīgi atrofējās, un etnosa kopējais prāts noslidēja līdz receptīvi-reproduktīvam līmenim. Formāli latvieši vēl ir it kā tautība PSRS sastāvā, taču pēc būtības un attīstības viņi atmeti atpakaļ dziestošā apziņas stadijā. Šajā stāvoklī latvieši tā arī pavadīja 50 okupācijas gadus, pat nemēģinot kaut ko veidot, kaut kā organizēties sava valstiskuma atgūšanai.

Pēc sava valstiskuma zaudēšanas, etnosā, ja tas necinās par neatkarības atgūšanu, neizbēgama ir attīstības nomaiņa ar degradāciju. Kā nevajadzīgas un citas varas jūgā nepielietojamas pamazām izzūd etnosa augstākās (valstiskās) organizatoriskās spējas, izdzīst nacionālā pašapziņa – tā “Gaismas pils” grimst! Tauta pārtop “bijušajā”.

Bijusi tauta sevi vēl kādu laiku apzinās kā atsevišķu etnisku kopību ar kopēju vēsturi un savdabīgu kultūru. Taču **etnosa nākotnes vizijā ir apjukums, kura cēlonis ir etnosa garīgās dzīves (ticības) izjukšana**. Palikusi tikai laicīgi-miesīgā dzīve, no kā etnosa domāšana atrodas kritiski salīdzinošajā līmenī. Etnoss izjūt sāpi, neapmierinātību par savu, savas kultūras, savas pakļautības valstisko stāvokli, bet samierinās ar to, jo nezina, **ko darīt**. Savu vadošo – nacionālo inteliģenci etnoss ir zaudējis. Nacionālo pašapziņu, paš-

pietiekamības un kopības apziņu etnoss arī ir zaudējis. Bezrakstura etnoss paliek pasīvā stāvoklī, tomēr ir uzbudināts, ar nelielu interesi par savu nākotni, ko uztur radošās kultūras inteliģence.

SAGANDĒTĀ ETNISKĀ VIDE – TĀS ANATOMIJA

PSRS impēriju kā majoritāte veidoja slāvu-krievu tauta, bet pārējiem PSRS teritorijas etnosiem pienācās nacionālās minoritātes loma. Zaudējis savu brīvību un neatkarību, latviešu etnoss formāli kļuva it kā par tautību PSRS impērijas sastāvā, tātad minoritāti. Taču PSRS šeit, Latvijā, radīja vidi, kurā cilvēks kā latvietis ne izaugt, ne izdzīvot nevar. PSRS iznīcināja latviešu nacionālo inteliģenci, likvidēja nacionālo izglītības sistēmu un iepludināja Latvijā veselu miljonu svešas, pilnīgi pretējas latviešu, mentalitātes pārstāvjus – okupantus un kolonizatorus.

Strādīgs, prieku no sava darba rezultātiem gūstošs, dabīgs etnoss vardarbīgi tika atšķaidīts ar laupītājiem un svešu labumu kārotājiem: slinkiem, labums no saviem iekarojumiem gūstošiem, viltīgiem, baidītiem no svešo apkrāpšanas saņemšanai pūļa ļaudīm. Tādu latviešiem uzklupušo lielo *homo soveticus* ļaužu baru par etnosu vispār uzskatīt nevar. Dažādu rasu un nacionalitāšu pārstāvju vardarbīga sajaukuma hibrīds – krievvalodīgs himērīds – krievvalodīgs himērīds risks demoss (pūlis).

Tāds ģenētisks hibrīds uzsūc (atziņst par savējiem) visus, kas runā krieviski. Krievijai nekad nav bijusi fiksēta robeža, tātad ciešas kultūras saites ar noteiktu teritoriju un tās ļaudīm, tāpēc – kur dzīvo krievvalodīgie, tur Krievija! Kādā teritorijā dzīvojošie krievvalodīgie, iegūstot vairākumu (majoritāti), pārvērš šo teritoriju Krievijā un pārējos iedzīvotājus – “slāvos-krievos”. Tāds ir vēsturisks ceļš, kuram pakļautas visas mazās nacionalitātes, kas nokļuvušas krievvalodīgā demosa nagos. **Vai latviešiem izdosies no tā izbēgt?**

Jau no seniem laikiem

svešu teritoriju iekarotāju vispirmais uzdevums ir bijis pēc iespējas ātrāk iznīcināt tikko pakļauto iedzimto vadoņus un vīriešu kārtas pārstāvjus, lai mazinātu pretestības un atriebības briesmas. Slāvu-krievu iekarotāji šajā ziņā nav nekāds izņēmums. Tikai no Romas impērijas mantotā pakļauto iznīcināšanas kāre pēc Šerementjeva laikiem ir tikusi nedaudz humanizēta: vīriešus var mobilizēt un dzīt uz ložmetēju uguni. Latviešiem der atcerēties Ziemassvētku kaujas, Narafominskas un Jelgavas uzbrukumu operācijas.

GENOCĪDA PRODUKTI

Pret latviešu etnosu PSRS veica genocīda aktu, uz Krievijas tālākiem apgabaliem selektīvi deportējot vai fiziski iznīcinot latviešu genofonda vērtīgāko daļu – nacionālo inteliģenci.

Taču PSRS šeit, Latvijā, radīja vidi, kurā cilvēks kā latvietis ne izaugt, ne izdzīvot nevar. PSRS iznīcināja latviešu nacionālo inteliģenci, likvidēja nacionālo izglītības sistēmu un iepludināja Latvijā veselu miljonu svešas, pilnīgi pretējas latviešu, mentalitātes pārstāvjus – okupantus un kolonizatorus.

Mērķtiecīgu latviešu iznīcināšanu sarkanie okupanti veica ar divām masveida deportācijām. Vispirms ar pirmskara (14.06.1941.) deportāciju uz Sibīriju tika izvesta nacionāli aktīvākā latviešu inteliģences daļa. Sākts tika ar latviešu varas pārstāvjiem, latviešu skolu direktoriem un viņu ģimenēm, kā arī personām, kurām LR vara bija uzticējusi ieročus, piemēram, mežsargiem un aizsargiem un viņu ģimenēm. 500 latviešu armijas virsnieki tika izvesti un pamesti Krievijā aiz Polārā loka, kur nomira badā. Tādējādi PSRS nevis par tautību latviešu etnosu pārvērta, bet uzreiz atmeta atpakaļ **apziņas stadijā!**

Otrajā (pēckara) deportācijā (25.03.1949.) tika

izvesta latviešu saimnieciskās bāzes inteliģence. Tādējādi pēc komunistu mācības principiem tika likvidēta gan latviešu tautas bāze, gan virsbūve. Pēdējā stipri tika vājināta vēl ar kara beigās notikušo latviešu bēgšanu no sarkano atgriešanās – masveida emigrāciju uz Rietumiem. Latvijā palikušie vecie latvieši tika iekļauti “vienotajā padomju tautā” un pakļauti pastāvīgai garīgai un fiziskai kontrolei. Viņu pēcnācēji jau tika audzināti un skoloti “homo soveticus” garā.

“Vienotā padomju tauta” ir bijušās Krievijas Impērijas teritorijā varu sagrābušās ebreju-boļševiku bandas produkts: krievvalodīgs daudzo nacionalitāšu sajaukums – “homo soveticus”, kas tiek audzināts internacionālisma garā. Mērķis: tādām nacionāli raibām pūlim viegli uzsēsties un sēdēt uz kakla, attīstot tajā tikai abstraktu, ideoloģiski

ieprogrammētu vadāmu, domāšanu.

PSRS vara arī latviešu izglītības sistēmu nomaiņa uz savējo. Savas zemes un tautas mīlestības audzināšanas vietā tika ieviesta pasaules pilsoņa audzināšana.

“Pie tēvu zemes dārgās turies klāt” vietā tika likts: “Visur cilvēks brīvs kā valdnieks staigā, visur viņam jauna dzīve zēl.” Tā latviešu jaunākā paaudze tika audzināta 50 padomju varas gadus (divu paaudžu laikā), tāpat tā tiek audzināta arī pašlaik, jo izglītības sistēmā būtiski mainījusies nav. Šādas audzināšanas produktu var saukt tikai par “padomju latvieti”, ar īsto latvieti tam kopēja ir tikai valoda.

Turpmāk vēl...